

Estadística Demogràfica

La població estrangera 2004

© Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Via Laietana, 58
08003 Barcelona
<http://www.idescat.net>
1a. edició: Barcelona, gener 2007
Dipòsit legal: B-7465-2007

Índex

1. Resum	3
2. Una aproximació a les xifres de la població estrangera a Catalunya	5
3. L'impacte demogràfic de la immigració a Catalunya: fonts d'informació i avaluació ..	14

Annex gràfic i estadístic

1. Nombre d'estrangers	22
2. L'impacte demogràfic de la immigració	27
3. La dimensió geogràfica del fenomen	30
4. Perfil sociodemogràfic	38
5. Previsions de futur	46

1. Resum

Una aproximació a la població estrangera a Catalunya

La immigració internacional ha deixat d'ocupar un lloc marginal en la dinàmica demogràfica catalana per convertir-se en l'esdeveniment més important. Mai en la seva història recent aquest fenomen ha estat clau en el creixement demogràfic del país, amb fluxos d'intensitat comparables als procedents de la resta d'Espanya dels anys seixanta i setanta.

1. El nombre d'estrangers

Per tal d'avaluar la immigració registrada a Catalunya en els últims anys es disposa de dues fonts principals. Per una banda, la de la **Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració** del Ministeri de l'Interior, que registra el nombre d'estrangers amb targeta o autorització de residència en vigor i que donaria la pauta del que s'anomena "estrangers amb residència legal o regulada".

A Catalunya aquests estrangers en data 31 de desembre del 2004 són 462.046. La xifra representa el 6,8% del total de la població catalana.

D'altra banda, és evident que no hi ha estadístiques sobre immigració irregular, però es disposa de la font del **Padró continu de població**, que inscriu els ciutadans sense ser que calgui tenir residència legal.¹ Això permet disposar d'unes xifres que poden aproximar-se a la "immigració real".

Així, en el Padró d'1 de gener del 2003, última data disponible pel que fa a la xifra d'estrangers enregistrats, era de 543.008 persones. Aquesta xifra representa el 8,1% de la població total de Catalunya. Una estimació d'aquest percentatge a 1 de gener del 2005 podria situar-se en el 10,0% de població estrangera.

Pel que fa a la població amb situació de residència "irregular", no hi ha dades oficials per les característiques mateixes d'aquesta situació. Tanmateix, el Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO ha fet una avaluació comparant les dues fonts esmentades a 1 de gener del 2003 (s'exclouen els estrangers de la EU-15). Aquestes diferències podrien ser una aproximació a la "immigració irregular" que se situaria en una diferència entre estrangers empadronats i estrangers amb permís de residència de 196.226 estrangers, cosa que representaria una taxa d'irregularitat potencial del 42,0% de la immigració.² Això en la hipòtesi que el Padró d'habitants reflectís exactament el volum de la població estrangera.

Un ordre de magnitud semblant, entre 157.000 i 247.000 persones, ha estimat també el CERES a partir dels sol·licitants de targeta sanitària. Aquestes mateixes xifres les recull la Fundació Jaume Bofill en el seu últim anuari.

2. L'impacte demogràfic de la immigració

Les migracions incideixen de manera directa en el creixement de la població, però també afecten l'estructura per edats o el nombre de naixements i de defuncions.

D'acord amb les dades més recents, el creixement de la població catalana és fruit, en més d'un 90%, de l'aportació de les migracions externes.

Les conseqüències rejuenidores queden demostrades a la piràmide de població, amb efectius més nombrosos a edats joves i adultes joves. A grans trets, destaquen els grups d'edats entre

¹ Malgrat que la normativa sobre el Padró estableix que per empadronar-se en un municipi cal presentar algun document probatori que una persona està vivint en el municipi, a la pràctica n'hi ha prou amb la presència d'un testimoni que afirmi que aquella persona està vivint en el seu domicili

² CCOO-CERES. Centre d'Estudis i Recerca Sindicals: *Immigración irregular en Catalunya. Informe 2004*.

15 i 44 anys, amb una proporció d'estrangers respecte de la població catalana de la mateixa edat del 12,3%, i els menors de 15 anys, amb un 9%.

El fet que la immigració recent es concentri en el grup d'edat de 20 a 39 anys, que coincideix amb els corresponents a les generacions plenes de població nascuda a Catalunya durant el boom de natalitat dels anys seixanta i setanta, ha sobredimensionat més els efectius de població d'aquestes edats. Això ha tingut un efecte que ha distorsionat encara més la piràmide d'edats de Catalunya, ja que s'ha incrementat la diferència entre els efectius poblacionals d'aquestes generacions plenes i les posteriors generacions buides nascudes entre els anys 1980 i 2000.

Paral·lelament al lleuger repunt de la fecunditat a Catalunya, s'ha incrementat el nombre de naixements de fills de mares estrangeres. Així, en el curs dels últims tres anys aquests naixements s'han duplicat i representen ja el 16,4% del total de naixements de l'any 2003.

3. La dimensió geogràfica del fenomen

Una de les característiques del fenomen és la desigual incidència territorial en el nostre país. Des del punt de vista comarcal, les comarques més poblades agrupen el major nombre d'estrangers. En nombres absoluts, al Barcelonès hi viu el 40% dels estrangers de Catalunya, al Baix Llobregat el 8,4% i al Vallès Occidental el 7,8%. En relació amb el pes relatiu que representen en el total de la població, 15 comarques superen el valor mitjà de Catalunya, que és del 8,1%. La zona litoral es configura com a centre d'atracció de la localització dels estrangers, així com també les àrees lligades a l'activitat agrària (vegeu pàgines 31 a 37 del document).

4. El perfil sociodemogràfic

Per al conjunt de la població, l'estructura per edats correspon a una població jove, amb una alta proporció de població en edat activa i una lleugera asimetria en els sexes a favor dels homes, amb un índex de masculinitat de 125 homes per cada 100 dones.

En relació amb el nivell d'instrucció assolit per la població estrangera, segons el Cens del 2001, es constaten diferències als dos extrems de la piràmide educativa. Els majors contrastos es registren en els percentatges de persones que no saben llegir o escriure o sense estudis i els que tenen titulació superior o doctorat, que són superiors als de la població nativa.

Les taxes d'activitat i d'atur de la població estrangera són més elevades que les del conjunt de la població i registren una ocupació diferencial per sexe segons sectors d'activitat. Els homes presenten proporcions superiors de persones que treballen a l'agricultura i la construcció i les dones destaquen per l'elevada presència en els serveis.

5. Previsions de futur

Pel que fa a les previsions de futur, a les *Projeccions de població de Catalunya 2015-2030*, l'Idescat ha elaborat els diferents escenaris en el supòsit que el saldo migratori anual es redueixi i se situï en valors més semblants al model de referència d'altres països i regions pròxims de la UE. Per això s'estima que aquest fet comportarà probablement un augment de la xifra de sortides cap a l'estranger.

El saldo actual és el resultat d'una xifra d'entrades molt alta i d'una xifra de sortides molt baixa. Fins a l'horitzó 2015 les projeccions de població indiquen que s'espera un augment de les sortides en totes les hipòtesis.

Pel que fa a les entrades, s'ha suposat que aniran disminuint fins al 2010. En aquesta data les generacions d'efectius reduïts nascudes els anys 80 i 90 del segle passat s'estaran incorporant al mercat de treball, la qual cosa podria provocar necessitats de mà d'obra addicional amb un nou increment de la immigració.

2. Una aproximació a les xifres de la població estrangera a Catalunya

Per tal d'avaluar la immigració registrada a Catalunya en els últims anys es disposa de dues fonts principals. Per una banda, la de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració del Ministeri de l'Interior, que registra el nombre d'estrangers amb targeta o autorització de residència en vigor i que donaria la pauta del que s'anomena "estrangers amb residència legal o regulada".

A Catalunya aquests estrangers en data 31 de desembre del 2004 són 462.046. La xifra representa el 6,8% del total de la població catalana.

D'altra banda, és evident que no hi ha estadístiques sobre immigració irregular, però es disposa de la font del **Padró continu de població**, que inscriu els ciutadans sense ser necessari que disposin de residència legal.³ Això permet disposar d'unes xifres que poden aproximar-se a la "immigració real".

Cal assenyalar també la problemàtica derivada de la manca de baixes en el cas de les persones que marxen a l'estranger. Aquestes sortides de població que no comporten una baixa en el Padró municipal, s'estima que podrien ser d'un ordre de magnitud que compensaria la xifra corresponent a les persones amb residència irregular que no estan empadronades, malgrat l'interès que té per a aquestes persones l'empadronament, tant per gaudir de serveis de l'Administració, com pel fet de ser prova del temps que fa que viuen en un municipi.

Així, en el Padró d'1 de gener del 2003, última data disponible pel que fa a la xifra d'estrangers enregistrats, era de 543.008 persones. Aquesta xifra representa el 8,1% respecte a la població total de Catalunya. Una estimació d'aquest percentatge a 1 de gener del 2005 podria situar-se en el 10,0% de població estrangera.

L'única informació de què es disposa a 1 de gener del 2004, que correspon solament a l'estoc total de població, mostra que el creixement de la població al llarg de l'any 2003 ha estat molt més baix que en anys anteriors. Així, el 2003 el creixement és de l'1,1% enfront del 2002, que va ser del 3,0% i del 2001 que era del 2,3%. Això fa preveure que l'augment de la immigració haurà estat menor que en els anys immediatament anteriors.⁴

Pel que fa a la població amb situació de residència "irregular", no hi ha dades oficials per les pròpies característiques d'aquesta situació. Tanmateix, el Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO ha fet una avaluació comparant les dues fonts esmentades a 1 de gener del 2003 (s'exclouen els estrangers de la EU-15). Aquestes diferències podrien ser una aproximació a la "immigració irregular", que se situaria en una diferència entre estrangers empadronats i estrangers amb permís de residència de 196.226 estrangers, cosa que representaria una taxa d'irregularitat potencial del 42,0% de la immigració.⁵ Això en la hipòtesi que el Padró d'habitants reflectís exactament el volum de la població estrangera. Aquest percentatge pel total d'Espanya seria de 53,7%.

³ Malgrat que la normativa sobre el Padró estableix que per empadronar-se en un municipi cal presentar algun document probatori que una persona està vivint en el municipi, a la pràctica n'hi ha prou amb la presència d'un testimoni que afirmi que aquella persona està vivint en el seu domicili.

⁴ Cal afegir que en data 20 de gener del 2005 l'Idescat està pendent de rebre de l'INE l'arxiu estadístic corresponent a les esmentades xifres oficials de població a 1 de gener del 2004, per tal de poder fer l'explotació estadística en funció de la nacionalitat i les altes variables padronals. L'última referència de calendari que acaba de facilitar l'INE a l'Idescat situa el lliurament corresponent al mes d'abril vinent

⁵ CCOO-CERES. Centre d'Estudis i Recerca Sindicals: *Inmigración irregular en Catalunya. Informe 2004*.

Un ordre de magnitud semblant, entre 157.000 i 247.000 persones, ha estimat també el CERES a partir dels sol·licitants de targeta sanitària (extensió de targeta sanitària). Aquestes mateixes xifres les recull la Fundació Jaume Bofill en el seu últim anuari. Tots aquests organismes esperen també disposar dels resultats de l'arxiu estadístic a 1 de gener del 2004 per actualitzar les seves estimacions.

Pel que fa a les previsions de futur, a les *Projeccions de població de Catalunya 2015-2030*, l'Idescat ha elaborat els diferents escenaris en el supòsit que el saldo migratori anual es redueixi i se situï en valors més semblants al model de referència d'altres països i regions pròxims de la UE. Per això s'estima que aquest fet comportarà probablement un augment de la xifra de sortides cap a l'estranger.

El saldo actual és el resultat d'una xifra d'entrades molt alta i d'una xifra de sortides molt baixa. Fins a l'horitzó 2015 les projeccions de població indiquen que s'espera un augment de les sortides en totes les hipòtesis.

Pel que fa a les entrades, s'ha suposat que aniran disminuint fins al 2010. En aquesta data les generacions d'efectius reduïts nascudes els anys 80 i 90 del segle passat s'estaran incorporant al mercat de treball, la qual cosa podria provocar necessitats de mà d'obra addicional amb un nou increment de la immigració.

Terminologia i fonts

Immigrants o estrangers?

Immigrant és una persona que realitza una migració, és a dir, un canvi de residència d'un lloc d'origen a un lloc de destinació.

El terme **estranger** fa referència a un concepte jurídic: la nacionalitat, sense tenir en compte un canvi del lloc de residència.

El criteri de **nacionalitat** és l'utilitzat més freqüentment als països europeus com a mesura *aproximada* de la immigració estrangera.

Les fonts d'informació estadística

Registres administratius:

Registre central d'estrangers del Ministeri de l'Interior

Padró municipal d'habitants

Registre de targetes sanitàries

Operació estadística:

Censos de població

El Registre central d'estrangers

Dades dels estrangers amb residència legal al territori espanyol.

Distinció entre els de **règim comunitari**, que disposen d'una targeta de residència, i els de **règim general**, que a més a més necessiten disposar d'un permís de residència, temporal o permanent.

Limitació: només comptabilitza els que compten amb permís i/o targeta de residència.

Problemes quant a l'actualització del registre, ja que les persones que abandonen el país, o que moren, poden seguir comptabilitzats.

El Padró municipal d'habitants és un registre administratiu permanentment actualitzat al qual s'han d'inscriure totes les persones que resideixen habitualment a Espanya.

Les dades del Padró són prova de la residència en el municipi i del domicili habitual en aquest municipi.

La residència a Espanya en el cas dels estrangers pot ser "autoritzada", quan disposen de permís de residència, o "irregular", quan no disposen d'aquesta autorització.

Només pot contenir les dades pertinents per a la finalitat del registre: sexe, domicili actual, nacionalitat i lloc i data de naixement, nom i cognom i número del DNI o de passaport.

Limitacions respecte al registre d'estrangers: les sortides fora d'Espanya no poden ser detectades.

Problemes amb la qualitat dels identificadors amb què s'inscriuen els estrangers, amb els canvis de residència dins del país, quan a les altes del municipi de destí no s'hi corresponen les baixes del municipi d'origen, i subregistre per part dels estrangers sense documentació que no s'inscriuen per diferents motius.

Periodicitat: les dades padronals s'han convertit en la principal font per a l'estudi de l'evolució de la població estrangera.

Servei Català de la Salut. Targetes sanitàries

Aquestes estadístiques inclouen les persones que són de nacionalitat estrangera i que obtenen la targeta sanitària per la via d'extensió de la cobertura.

Són persones empadronades (condició necessària per tenir la targeta), que no estan dins del sistema de la Seguretat Social, que no tenen recursos econòmics i que han sol·licitat la targeta.

Els Censos de població

Operació estadística de caràcter exhaustiu.

És la millor font per conèixer amb profunditat les característiques de la població estrangera perquè en dóna informació (estat civil, característiques educatives, laborals, del tipus de llars que formen, etc.).

El major inconvenient d'aquesta font és la periodicitat decennal amb què s'efectua, que no permet portar a terme un estudi continuat de l'evolució d'aquest col·lectiu.

Taula I. Estrangers amb targeta o autorització de residència en vigor per continent i nacionalitat

31 de desembre del 2004

	Catalunya	Espanya
EU 15	65.080	443.790
Alemanya	10.910	69.719
Àustria	669	4.290
Bèlgica	2.842	15.798
Dinamarca	563	6.910
Finlàndia	337	6.041
França	12.642	49.918
Grècia	386	1.613
Irlanda	706	5.831
Itàlia	17.708	72.032
Luxemburg	50	252
Països Baixos	4.509	21.397
Portugal	4.157	50.955
Regne Unit	8.639	128.283
Suècia	962	10.751
Resta d'Europa	39.775	228.631
Albània	136	545
Andorra	270	314
Bielorrússia	404	1.113
Bòsnia-Herzegovina	326	1.261
Bulgària	3.233	32.244
Croàcia	300	879
Eslovàquia	493	1.988
Hongria	194	1.255
Letònia	70	499
Lituània	597	6.338
Macedònia	79	203
Moldàvia	1.083	4.153
Noruega	266	8.865
Polònia	2.469	23.617
Rep. Txeca	440	2.166
Romania	14.388	83.372
Rússia	4.006	14.233
Sèrbia - Montenegro	692	2.294
Suïssa	2.045	9.538
Turquia	243	811
Ucraïna	6.506	27.461
Altres Resta d'Europa	1.535	5.482
Àfrica	169.502	498.507
Angola	98	1.168
Argèlia	4.940	27.532
Camerun	393	1.532
Cap Verd	41	2.143
Congo	88	355
Costa d'Ivori	159	552
Egipte	525	1.683
Gàmbia	10.872	12.834
Ghana	1.371	4.633
Guinea	1.513	3.151
Guinea Bissau	352	2.424
Guinea Equatorial	874	6.721
Kènia	65	403
Libèria	43	315
Mali	1.668	4.465
Marroc	135.976	386.958
Mauritània	1.253	5.723
Nigèria	1.571	11.248
Rep. Dem. del Congo	170	1.149
Rep. Sudafricana	107	577
Senegal	6.590	19.343
Sierra Leona	148	575
Tunis	291	1.013
Altres Àfrica	394	2.010
		.../...

Taula I. Estrangers amb targeta o autorització de residència en vigor per continent i nacionalitat

31 de desembre del 2004

.../...

	Catalunya	Espanya
Amèrica del nord i central	24.812	104.839
Canadà	308	1.447
Costa Rica	103	445
Cuba	5.537	30.738
Dominica	28	119
El Salvador	559	1.365
Estats Units	2.574	15.517
Guatemala	84	696
Haití	24	96
Hondures	1.130	2.234
Mèxic	1.880	7.755
Nicaragua	168	794
Panamà	115	595
Rep. Dominicana	12.286	42.928
Trinitat i Tobago	6	35
Altres Amèrica del nord i central	10	75
Amèrica del sud	111.166	561.247
Argentina	13.286	56.193
Bolívia	2.796	11.467
Brasil	3.685	17.524
Colòmbia	21.513	137.369
Ecuador	35.522	221.549
Paraguai	406	1.692
Perú	22.886	71.245
Uruguai	4.156	13.055
Veneçuela	2.161	16.622
Xile	4.746	14.477
Altres Amèrica del sud	9	54
Àsia	51.310	138.116
Afganistan	2	30
Aràbia Saudita	7	112
Bangla Desh	1.748	3.273
Corea del Sud	409	2.039
Filipines	6.922	18.185
Índia	4.732	11.814
Indonèsia	53	322
Irak	52	568
Iran	341	1.916
Israel	263	700
Japó	1.475	3.800
Jordània	142	739
Líban	268	984
Malàsia	37	167
Mongòlia	10	30
Nepal	70	150
Pakistan	11.096	18.072
Palestina	64	330
Singapur	38	138
Síria	330	1.472
Sri Lanka	16	235
Tailàndia	138	564
Taiwan	104	356
Vietnam	15	81
Xina	22.960	71.881
Altres Àsia	18	158
Oceania	255	1.112
Austràlia	209	894
Nova Zelanda	46	210
Altres Oceania	0	8
No consta	146	1.049
Total	462.046	1.977.291

Font: Elaboració a partir de la informació de la Secretaria d'Estat d'Inmigració i Emigració

Taula II. Població de nacionalitat estrangera. 2003. Catalunya

	Població
EU 15	75.915
Alemanya	14.336
Àustria	786
Bèlgica	3.581
Dinamarca	749
Finlàndia	362
França	16.870
Grècia	403
Irlanda	732
Itàlia	16.548
Luxemburg	84
Països Baixos	5.243
Portugal	5.212
Regne Unit	9.987
Suècia	1.022
Resta d'Europa	47.413
Armènia	1.438
Bulgària	4.075
Georgia	1.090
Moldàvia	1.003
Polònia	2.448
Romania	15.508
Rússia	6.299
Ucraïna	6.503
Andorra	699
Noruega	304
Suïssa	2.447
Altres Resta d'Europa	5.599
Àfrica	165.105
Algèria	5.567
Marroc	128.686
Mauritània	1.192
Gàmbia	10.747
Ghana	1.489
Guinea	2.242
Mali	2.182
Nigèria	1.961
Senegal	5.912
Rep. Sudafricana	128
Altres Resta d'Àfrica	4.999
Amèrica del nord i central	30.349
Cuba	6.147
Estats Units	3.768
Hondures	2.046
Mèxic	4.343
Rep. Dominicana	11.446
Altres Resta d'Amèrica del nord i central	2.599
Amèrica del sud	177.355
Argentina	25.527
Bolívia	6.725
Brasil	6.598
Colòmbia	35.521
Ecuador	64.861
Perú	18.422
Uruguai	6.872
Veneçuela	3.957
Xile	8.167
Altres Resta d'Amèrica del sud	705
Àsia	46.448
Bangla Desh	1.487
Índia	4.706

.../...

Taula II. Població de nacionalitat estrangera. 2003. Catalunya

.../...

	Població
Pakistan	13.471
Xina	15.159
Filipines	6.103
Japó	1.591
Altres Resta d'Àsia	3.931
Oceania	423
Austràlia	283
Altres Resta d'Oceania	140
Total	543.008

Font: Padró continu de població a 1 de gener

Taula III. Residents i empadronats estrangers a Espanya (exclosos els ciutadans de la UE-15)*

CCAA	Empadronats	Residents	Diferència	Taxa d'irregularitat potencial
Andalusia	176.051	93.906	82.145	46,7
Aragó	57.965	22.682	35.283	60,9
Astúries	15.738	8.344	7.394	47,0
Balears	69.950	26.761	43.189	61,7
Canàries	99.059	44.762	54.297	54,8
Cantàbria	11.808	6.832	4.976	42,1
Castella la Manxa	67.539	22.765	44.774	66,3
Castella i Lleó	48.855	26.783	22.072	45,2
Catalunya	467.093	270.867	196.226	42,0
C. Valenciana	262.350	81.913	180.437	68,8
Extremadura	14.735	10.962	3.773	25,6
Galícia	37.525	18.148	19.377	51,6
Madrid	542.329	229.463	312.866	57,7
Múrcia		47.899		
Navarra	34.730	16.014	18.716	53,9
País Basc	38.777	17.109	21.668	55,9
La Rioja	18.718	9.072	9.646	51,5
Ceuta	3.069	1.980	1.089	35,5
Melilla	6.017	2.917	3.100	51,5
Espanya	2.076.482	961.143	1.115.339	53,7

Font: CCOO. CERES. Centre d'estudis i recerca sindicals, Inserción laboral de la població immigrada en Catalunya. Informe 2004

* Dades a 1 de gener del 2003

3. L'impacte demogràfic de la immigració a Catalunya: fonts d'informació i avaluació

La història recent de la demografia catalana, caracteritzada per un creixement vegetatiu molt feble com a resultat dels nivells molt baixos de fecunditat i de mortalitat, s'ha vist afectada per l'increment notable del saldo migratori. D'aquests fluxos migratoris positius, són quantitativament poc voluminosos els d'origen interior i molt significatius els exteriors.

La immigració internacional ha deixat d'ocupar un lloc marginal en la dinàmica demogràfica catalana per convertir-se en l'esdeveniment més important. Mai en la seva història recent aquest fenomen ha estat clau en el creixement demogràfic del país com ara, amb fluxos d'intensitat comparable als procedents de la resta d'Espanya dels anys seixanta i setanta.

El coneixement exacte d'aquestes corrents migratòries no està exempt de certa dificultat, especialment a causa de la complexitat conceptual del mateix fenomen i de la manera de comptabilitzar-lo.

Immigrants o estrangers?

En termes generals, immigrant és un individu que realitza una migració, és a dir, un desplaçament geogràfic amb canvi de residència d'un lloc d'origen a un lloc de destinació, o, en el cas de la immigració exterior, el que fa un canvi de país de residència.

La traducció operativa de la descripció d'aquest fenomen demogràfic està exposada a les dificultats pròpies de la definició dels termes que la caracteritzen (com succeeix per exemple amb el canvi de residència). Com és lògic, a les dificultats en la definició les segueixen les de la quantificació. A més a més, en el cas específic de la migració internacional, els condicionants d'ordre legal dificulten la comptabilització i condueixen a estimacions parcials del nombre d'immigrants i les corresponents discussions sobre l'ordre de magnitud del total.

Quan s'aplica el terme estranger es fa referència a un concepte jurídic: la nacionalitat, sense tenir en compte un canvi del lloc de residència. El criteri de nacionalitat és l'utilitzat més freqüentment als països europeus com a mesura *aproximada* de la immigració estrangera tot i saber les limitacions que presenta, ja que no tots els estrangers han realitzat una migració, i queden fora d'aquesta comptabilitat els naturalitzats que també han estat immigrants. Cal tenir present que als països on les lleis de nacionalitat es basen en el principi de *jus sanguinis* es registren grans contingents d'estrangers que no han efectuat una migració. Als països anglosaxons d'immigració com són els Estats Units i Austràlia, s'aplica el criteri del lloc de naixement (*foreign born*) com a mesura de la immigració.

De la mateixa manera, la principal dificultat estadística deriva de l'alta proporció de població estrangera que no es troba registrada, que correspon no solament a les persones indocumentades procedents majoritàriament de països del tercer món, sinó també dels estrangers de la Unió Europea que resideixen al país sense empadronar-se.

Malgrat les limitacions assenyalades, la població estrangera es converteix en una de les dades més fiables per aproximar-nos al fenomen migratori, sempre tenint en compte que són estocs d'estrangers i no fluxos migratoris, i que les característiques o atributs de la població que proporcionen es refereixen al moment en què es realitzen els recomptes i no al moment de la migració.

Les fonts d'informació estadística

Les fonts estadístiques que ofereixen dades de la població estrangera en un moment concret (dades d'estocs) són el Registre central d'estrangers del Ministeri de l'Interior i el Padró Municipal, com a registres administratius, i els Censos de Població, com a operació estadística.

El Registre central d'estrangers de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració recull les dades dels estrangers amb residència legal al territori espanyol, és a dir, els que disposen d'un títol que els habilita per residir a Espanya. Aquesta font distingeix els de règim comunitari, que disposen d'una targeta de residència, i els de règim general, que a més a més necessiten disposar d'un permís de residència, temporal o permanent. La principal limitació d'aquesta font és que no registra tots els estrangers, només comptabilitza els que compten amb permís i/o targeta de residència. També presenta problemes quant a l'actualització del registre, ja que les persones que abandonen el país, o que moren, poden seguir comptabilitzats mentre no caduquin els seus permisos de residència (1, 2 o 5 anys) o el termini de renovació de la seva targeta de residència. De la mateixa manera, es detecta un subregistre en el cas dels ciutadans de la Unió Europea, els quals, pel fet que poden circular lliurement i sense permís de treball poden estar empleats, no senten la necessitat de registrar-se com a residents.

El Padró municipal d'habitants és un registre administratiu permanentment actualitzat al qual s'han d'inscriure totes les persones que resideixen habitualment a Espanya, siguin espanyols o estrangers i independentment que posseeixin targeta o permís de residència. Aquests requisits han afavorit l'empadronament massiu d'estrangers indocumentats, que han vist els avantatges que ofereix aquest registrament. D'una banda, és el requisit necessari per utilitzar de forma gratuïta els serveis públics bàsics (sanitat, educació, assistència social, etc.) i, de l'altra, és la prova del temps de residència en el país, imprescindible per a qualsevol procés de regularització.

Com que és un registre administratiu de dades personals només pot contenir les dades pertinents per a la finalitat del registre, com són ser probatòries de la residència i del domicili, i aquestes són: sexe, domicili actual, nacionalitat i lloc i data de naixement, a més de, per a cada registre, nom i cognom i número del DNI o, en el cas d'estrangers, del passaport.

El model actual de gestió, del qual s'ha eliminat la renovació padronal quinquenal, presenta algunes limitacions respecte al registre d'estrangers. D'una banda, els desplaçaments fora d'Espanya no poden ser detectats, i de l'altra, hi ha problemes amb la qualitat dels identificadors amb què s'inscriuen els estrangers als padrons. La possibilitat de presentar diferents documents per demanar la inscripció, conjuntament amb les dificultats derivades dels noms en altres llengües, i en altres casos la transcripció d'altres grafies a la llatina, compliquen considerablement la identificació dels estrangers i pot derivar en un sobrerregistre d'aquesta població.

Altres dificultats són les derivades dels canvis de residència dins del país, quan a les altes del municipi de destí no s'hi corresponen les baixes del municipi d'origen, per la qual cosa es poden generar duplicats de població estrangera. En el cas contrari, pot haver-hi subregistre, tant per part dels estrangers indocumentats que no s'inscriuen per diferents motius (per por a ser identificats, per no tenir una residència fixa, per viure en una habitació rellogat, etc.), com dels ciutadans de la Unió Europea, que gaudeixen de llibertat de moviments i poden considerar que no és imprescindible l'empadronament. Tot i així, per la seva periodicitat, les dades padronals s'han convertit en la principal font per a l'estudi de l'evolució de la població estrangera.

Els Censos de població, operació estadística de caràcter exhaustiu, recullen els estrangers residents habituals a Espanya i constitueixen la millor font per conèixer amb profunditat les característiques de la població estrangera, ja que donen informació que no apareix en altres fonts, com l'estat civil, les característiques educatives, laborals, el tipus de llars que formen, etc. El major inconvenient d'aquesta font és la periodicitat amb què s'efectua, que no permet portar a terme un estudi continuat de l'evolució d'aquest col·lectiu. Les grans dificultats d'una operació tan complexa com aquesta fan que, probablement, no es registrin la totalitat dels estrangers residents.

Una altra font que proporciona informació sobre la població estrangera resident a Catalunya és la que disposa el Servei Català de la Salut, corresponent a les **targetes sanitàries**. Aquestes estadístiques inclouen les persones que són de nacionalitat estrangera i que obtenen la targeta sanitària per la via d'extensió de la cobertura. Es tracta de persones empadronades, que estan dins del sistema de la Seguretat Social i que no disposen de recursos econòmics.

Malgrat les divergències de fonts, el tret comú que les caracteritza és el continu creixement de la població estrangera, encara que més accelerat en el cas del Padró d'habitants. Es destaca també la similitud de tendències que presenten les dades recollides per les altres fonts.

El nombre d'estrangers

S'utilitzaran les dades padronals per donar de manera aproximada l'evolució de la població estrangera, i les dades censals per descriure el seu perfil sociodemogràfic.

El nombre d'estrangers inscrits al Padró d'habitants ha crescut des de l'any 2000 a un ritme molt ràpid. En el termini de tres anys aproximadament la població s'ha triplicat, dels 181.590 ha passat als 543.008. En aquest creixement hi ha incidit, d'una banda, el procés de regularització iniciat l'any 2000, que va permetre que afloessin estrangers indocumentats, i, de l'altra, la intensificació dels fluxos d'entrada. L'any 2000, la població estrangera representava el 2,9% de la població de Catalunya; tres anys després els estrangers residents s'incrementaven fins al 8,1%.

L'augment dels estrangers també queda reflectit en altres estadístiques, com són les dels treballadors estrangers afiliats a la Seguretat Social, que el 2003 representaven el 7% del conjunt d'afiliats, o els dels alumnes estrangers que el curs 2004-2005 s'aproximava al 10% del total d'alumnes.

Una característica d'aquesta població és el canvi que s'ha produït en la seva composició. La diversificació dels fluxos dona com a resultat un estoc de població més heterogènia quant als orígens, actualment representats en seixanta-quatre nacionalitats. Les varietats de nacionalitats presents i el seu pes relatiu s'ha vist modificat entre l'any 2000 i el 2003.

Dins de les 20 nacionalitats amb major representació es constata que aquestes concentren actualment un nombre menor d'estrangers i que han variat els països d'origen d'aquesta població. La comunitat marroquina és la més nombrosa, però en termes relatius ha perdut importància, ja que si l'any 2000 la tercera part de la població estrangera era marroquina, l'any 2003 s'aproximava a la quarta part.

També es constata una creixent presència d'estrangers d'Amèrica Llatina, especialment d'Equador, Colòmbia i Argentina, que han guanyat posició en el rànquing de països representats, i han desplaçat Alemanya i França, que fins ara havien tingut un pes rellevant en el conjunt de la població estrangera. En general, s'adverteix que la població

europea creix a un ritme menor que la població procedent d'Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia. Dins de les nacionalitats que destaquen pel seu accelerat creixement destaquen l'equatoriana i la romanesa, que en tres anys s'ha multiplicat per 27.

La dimensió geogràfica del fenomen. Patrons territorials.

Una de les característiques del fenomen és la desigual incidència territorial en el nostre país. Les desigualtats espacials en les oportunitats econòmiques, socials i culturals, estan en la base de qualsevol explicació del fenomen migratori. Així mateix, la informació personal que els immigrants establerts en un lloc envien als parents i amics i la seguretat i la confiança que ofereix arribar a un lloc on es tenen vincles personals, poden estimular els següents moviments. És raonable deduir que la migració, amb el temps, continua per inèrcia per la raó que els migrants atrauen migrants, més enllà de les expectatives reals d'un millor nivell de vida fundat en oportunitats econòmiques.

Des del punt de vista comarcal, les comarques més poblades agrupen el major nombre d'estrangers. En nombres absoluts, al Barcelonès hi viu el 40% dels estrangers de Catalunya, al Baix Llobregat el 8,4% i al Vallès Occidental el 7,8%. En relació amb el pes relatiu que representen en el total de la població, 15 comarques superen el valor mitjà de Catalunya, que és del 8,1%. La zona litoral es configura com a centre d'atracció de la localització dels estrangers així com també les àrees lligades a l'activitat agrària.

Des d'una anàlisi dels municipis segons la seva dimensió, es comprova que la tendència dels estrangers és a concentrar-se en municipis de més de 50.000 habitants (61%) però amb marcades diferències segons la procedència. Per exemple, els sud-americans i els asiàtics mostren una localització accentuadament urbana, mentre que els africans mostren una distribució més equilibrada que els anteriors, amb presència significativa en els municipis de dimensió intermèdia. Com s'ha mencionat anteriorment, les causes d'aquest comportament tenen a veure amb els sectors econòmics als quals s'incorporen els estrangers, i els efectes de les xarxes migratòries que generen una concentració de la població estrangera per comunitats d'origen. De totes maneres, el patró d'assentament dels estrangers no modifica el que presenta la població nativa.

El perfil sociodemogràfic

Per al conjunt de la població, l'estructura per edats correspon a una població jove, amb una alta proporció de població en edat activa i una lleugera asimetria en els sexes a favor dels homes, amb un índex de masculinitat de 125 homes per cada 100 dones.

La distribució dels estrangers per edats és una corba unimodal amb un màxim als 28 anys. La freqüència disminueix ràpidament després dels 40 anys, i perd importància numèrica més enllà dels 50 anys. L'edat mitjana de la població estrangera és de 31 anys enfront dels 41,5 de la població catalana. La distribució per grans grups d'edat resultant presenta valors superiors als de la població catalana en el seu conjunt a les edats joves i actives, molt especialment entre 15 i 44 anys, que concentra el 70% de la població estrangera, mentre que el percentatge de gent gran és poc significatiu.

Aquest perfil correspon als estadis inicials del cicle migratori, però l'increment dels menors de 15 anys, que correspon a l'augment del nombre d'alumnes matriculats a les escoles poden ser senyals que es pot estar en una fase del cicle migratori més avançada on comencen a arribar la resta de familiars en un procés de reagrupament familiar. També pot ocórrer que com que els fluxos no han cessat s'estan superposant diferents estadis del cicle migratori.

La totalitat de la població estrangera engloba situacions molt diferents segons quin sigui l'origen dels estrangers. Així, la piràmide de la població procedent de la UE és més envellida, amb la mateixa proporció de vells que de joves (10%); la del continent africà destaca per un desequilibri entre els sexes molt marcat, la població masculina duplica a la femenina, tal com el representa l'índex de masculinitat de 207, i la seva composició per edats és extremadament jove, així el demostra el baix percentatge de gent gran que escassament arriba al 1%. L'estructura per edat i sexe de la població procedent d'Amèrica presenta una asimetria contrària a l'anterior, les dones superen els homes i concentren la seva població en edats actives. La composició per edats d'Àsia i Oceania és majoritàriament masculina (67% d'homes) i representa una migració de tipus laboral, composta per adults joves.

Les dades del cens de població de 2001 permeten obtenir un perfil sociodemogràfic més complet dels estrangers.

Pel que fa a l'estat civil, la seva distribució està condicionada per l'estructura d'edats. La població estrangera està majoritàriament casada i soltera, i presenta baixes proporcions de persones separades, divorciades i vídues. Les diferències per sexe són els resultats d'estratègies migratòries diverses, així, el pes dels homes solters és més alt que el de les dones. En alguns grups, les dones migren freqüentment en un quadre de reagrupament familiar; per exemple, la migració de dones no acompanyades o solteres no és habitual en països d'origen musulmà.

En relació amb el nivell d'instrucció assolit per la població estrangera, es constaten diferències als dos extrems de la piràmide educativa. Els majors contrastos es registren en els percentatges de persones que no saben llegir o escriure o sense estudis i els que tenen titulació superior o doctorat, que són superiors als de la població nativa. Queden així representades les migracions de mà d'obra poc qualificada i de les elits professionals o de personal qualificat.

Les taxes d'activitat i d'atur de la població estrangera són més elevades que les del conjunt de la població i registren una ocupació diferencial per sexe segons sectors d'activitat. Els homes presenten proporcions superiors de persones que treballen a l'agricultura i la construcció i les dones destaquen per l'elevada presència en els serveis.

Si bé la migració és un acte individual, generalment forma part d'una estratègia familiar. En alguns casos, la migració afecta tota la família; en altres, emigra primer algun dels seus membres i, posteriorment, el segueix el reagrupament familiar. S'ha demostrat la importància de les xarxes de parentiu i d'amistat, que actuen com a suport als moviments migratoris i que vinculen les societats d'origen i les de destinació.

Respecte a la composició familiar, el 5,4% de les llars de Catalunya estan formades per estrangers, de les quals el 2,8% estaven compostes exclusivament per persones de nacionalitat estrangera, i el 2,6% constituïen llars mixtes, és a dir, llars on conviuen persones de nacionalitat espanyola amb altres de nacionalitat estrangera.

Les llars amb totes les persones de nacionalitat estrangera es caracteritzen per tenir una composició molt diferent a la del conjunt de la població catalana, amb un predomini molt marcat de les unipersonals i les sense nucli, que en conjunt s'aproximen al 50% de les llars. També es registra una alta proporció de llars extenses i múltiples (ambdues representen un quart de les llars), molt especialment les formades per estrangers procedents d'Amèrica Llatina, Àfrica, Àsia i l'Europa no comunitària.

Un fet que cal destacar és que la distribució d'aquestes llars segons el tipus és diferent segons les diverses àrees geogràfiques de nacionalitats. Els trets que caracteritzen aquestes llars són l'alt percentatge d'unipersonals, el baix pes de les llars nuclears simples i l'elevada representació de les llars extenses i múltiples.

L'estructura de les llars d'origen africà reflecteix almenys dues fases de la migració. La primera de caràcter temporal, formada per persones en edats actives que emigren soles, i això es constata en els percentatges de llars unipersonals i sense nucli. La segona fase, que correspon al reagrupament familiar o a la constitució d'una família, pot suposar una migració definitiva o de llarga durada, i això queda reflectit en les proporcions de parelles amb fills, de llars extenses i múltiples.

Les llars formades per persones de la Unió Europea representen dos tipus de migració: una migració laboral, tal com demostra l'alt percentatge de llars unipersonals, i una migració de jubilats que queda reflectida en la proporció de parelles sense fills si s'analitzen segons l'edat.

Les llars amb algun membre estranger poden representar situacions diverses; entre les més habituals destaquen els matrimonis o parelles mixtes i la coresidència de primera i segona generació d'immigrants. Les seves estructures familiars es caracteritzen per un alt pes de les llars nuclears simples i per un alt grau de complexitat familiar, representat per les llars extenses i múltiples.

L'impacte demogràfic de la immigració

Les migracions incideixen de manera directa en el creixement de la població, però també afecten l'estructura per edats i el nombre de naixements i de defuncions.

En un creixement tan exigü com el que va caracteritzar la societat catalana en anys recents, producte d'un creixement vegetatiu baix i uns fluxos migratoris amb la resta d'Espanya d'escassa quantia, l'increment de la població estrangera es va convertir en el motor de l'increment de la població catalana. D'acord amb les dades més recents, el creixement de la població catalana és fruit, en més d'un 90%, de l'aportació de les migracions externes.

Les conseqüències rejuvenidores queden demostrades a la piràmide de població, amb efectius més nombrosos en edats joves i adultes joves. Des del punt de vista de l'estoc d'estrangers, el seu efecte en l'estructura per edat es pot avaluar a partir de quin pes presenten per grups d'edats o quina part dels efectius corresponen a la població estrangera. A grans trets, destaquen els grups d'edats entre 15 i 44 anys, amb una proporció d'estrangers del 12,3%, i els menors de 15 anys, amb un 9%. Entre els 45 i 64 anys el pes dels efectius és més baix (4%) i poc significatiu a les edats avançades (1%). L'aportació més alta correspon als 30 anys, amb un 15,3%

També de manera indirecta, els estrangers afecten en la base de la piràmide a partir dels naixements. En aquest cas cal recordar que, d'acord amb l'experiència d'altres països amb elevats percentatges de població estrangera, aquestes persones poden tenir una fecunditat més alta que la del país d'acollida; al cap d'un temps adopten els comportaments reproductius de la població nativa. Tanmateix, cal considerar que la població estrangera no és un tot homogeni i en el seu si es barregen calendaris i nivells de fecunditat diferents corresponents a les diverses nacionalitats. A més, la dinàmica interna d'aquestes poblacions pot modificar-se amb els canvis en la intensitat dels fluxos i en conseqüència resultaria afectada l'estructura per edats.

Paral·lelament al lleuger repunt de la fecunditat a Catalunya, s'ha incrementat el nombre de naixements de mares estrangeres. En tres anys s'ha duplicat el nombre de naixements de fills de mares estrangeres, que l'any 2003 representen el 16,4% del total de naixements de Catalunya.

Per grups d'edat de les mares, la contribució més significativa dels naixements d'aquestes mares al total de naixements, es produeix a les edats joves (menors de 25 anys), amb una aportació del 40,5 %, i a edats majors de 45 anys, amb un 30,6 %. S'ha de destacar que per a qualsevol edat, l'aportació de les mares estrangeres ha anat en augment, és a dir que incideix en tota l'estructura reproductiva amb valors que oscil·len entre el 10 i el 57%.

La distribució dels naixements segons l'edat de les mares mostra un perfil diferenciat segons la nacionalitat. Mentre les estrangeres tenen els seus fills a edats més joves, al voltant dels 25 anys, les de nacionalitat espanyola els tenen per damunt dels 30. En aquest punt, cal recordar que l'estructura per edats de les dones estrangeres és molt més jove que la de les natives.

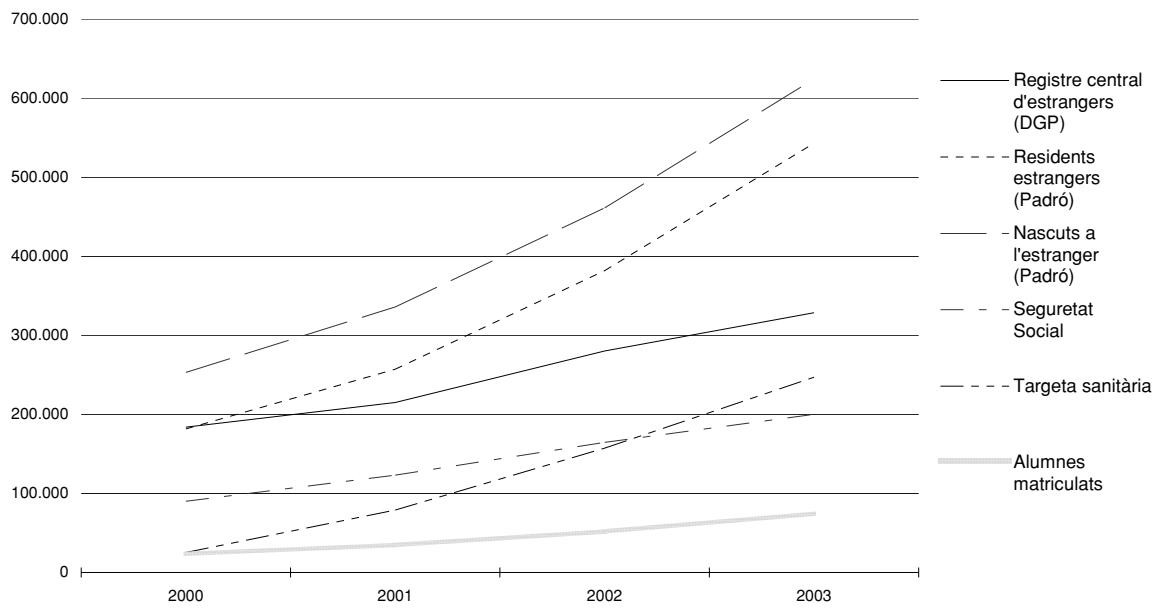
En relació amb la distribució dels naixements segons rang, es constata un increment dels primogènits, fet semblant al comportament de les espanyoles, i una disminució dels naixements de rang superior. De totes maneres, el pes relatiu dels naixements de rang superior és més elevat en el cas de les mares estrangeres, i la seva contribució ha anat en augment fins a arribar l'any 2003 al 29% dels naixements de rang de tres i més fills.

Un altre indicador que cal considerar és l'estat civil de les mares. L'increment del percentatge de naixements fora d'una unió matrimonial es produeix tant a la població nativa com a l'estrangera, però és més alt en l'últim cas. Una vegada més es constata un comportament diferencial segons les nacionalitats. La proporció de naixements de mares no casades és molt reduïda en el cas de les dones marroquines i molt elevada en dones sud-americanes, com les equatorianes o les colombianes, que reproduïxen el patró de comportament dels seus països d'origen.

Finalment, l'any 2003 el nombre de matrimonis mixtos s'ha incrementat fins a representar el 12% del total de matrimonis, i els compostos per ambdós cònjuges estrangers la seva representació relativa és del 4,5%.

1. Nombre d'etrangers

Gràfic 1. Població estrangera segons diferents fonts d'informació. Catalunya. 2000-2003.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu i cens de població 2001.
 Ministeri de l'Interior. Direcció General de la Policia.
 Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació.
 Ministeri de Treball i Afers Socials. Tresoreria General de la Seguretat Social.
 CCOO-CERES. Centre d'Estudis i Recerca Sindical. *Immigració irregular en Catalunya. Anàlisis i propuesas*. Octubre 2004
 Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. Servei Català de la Salut

Taula 1. Població estrangera segons diferents fonts d'informació. Catalunya. 2000-2004.

		2000	2001	2002	2003	2004
Residents estrangers (Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració) (1 de gener)	%	183.736 2,9	214.996 3,4	280.167 4,4	328.461 5,1	462.046 6,8 (1)
Padró d'habitants Residents estrangers (1 de gener)	%	181.590 2,9	257.320 4,0	382.020 5,9	543.008 8,1	
Padró d'habitants Nascuts a l'estranger (1 de gener)	%	253.050 4,0	335.862 5,3	461.251 7,1	623.947 9,3	
Cens de població (1 de novembre 2001)	%		310.307 4,9			
Estrangers afiliats a la Seguretat Social	%	90.006 3,3	123.290 4,3	164.665 5,6	200.018 6,7	248.373 (2)
Sol·licitants de targeta sanitària (per extensió de cobertura)		25.386	78.923	157.508	247.203	317.574 (3)
Alumnes estrangers matriculats (Cursos)	%	23.778 2,5	34.797 3,7	51.926 5,4	74.491 7,6	96.491 (4)

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu i cens de població 2001.
Ministeri de l'Interior. Direcció General de la Policia.
Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació.
Ministeri de Treball i Afers Socials. Tresoreria General de la Seguretat Social.
CCOO-CERES. Centre d'estudis i recerca sindical. *Immigración irregular en Cataluña. Análisis y propuestas*. Octubre 2004
Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. Servei Català de la Salut

(1) A 31 de desembre del 2004

(2) A 31 d'octubre del 2004

(3) A 1 d'octubre del 2004

(4) Curs 2004/2005

Taula 2. Població estrangera segons nacionalitats. Catalunya. 2003.

	Homes	Dones	Total	% Estrangers	% Acumulat	Índex de masculinitat
Marroc	84.615	44.071	128.686	23,70	23,70	192,00
Ecuador	30.219	34.642	64.861	11,94	35,64	87,23
Colòmbia	15.797	19.724	35.521	6,54	42,19	80,09
Argentina	13.016	12.511	25.527	4,70	46,89	104,04
Perú	7.844	10.578	18.422	3,39	50,28	74,15
França	8.178	8.692	16.870	3,11	53,39	94,09
Itàlia	10.016	6.532	16.548	3,05	56,43	153,34
Romania	8.987	6.521	15.508	2,86	59,29	137,82
Xina	7.976	7.183	15.159	2,79	62,08	111,04
Alemanya	7.443	6.893	14.336	2,64	64,72	107,98
Pakistan	12.359	1.112	13.471	2,48	67,20	1.111,42
Rep. Dominicana	3.681	7.765	11.446	2,11	69,31	47,41
Gàmbia	7.443	3.304	10.747	1,98	71,29	225,27
Regne Unit	5.273	4.714	9.987	1,84	73,13	111,86
Xile	4.211	3.956	8.167	1,50	74,63	106,45
Uruguai	3.536	3.336	6.872	1,27	75,90	106,00
Bolívia	3.080	3.645	6.725	1,24	77,14	84,50
Brasil	2.395	4.203	6.598	1,22	78,35	56,98
(...)						
Total	301.768	241.240	543.008	100,00		125,09

Taula 3. Població estrangera segons nacionalitats. Catalunya. 2000.

	Homes	Dones	Total	% Estrangers	% Acumulat	Índex de masculinitat
Marroc	36.970	23.783	60.753	33,46	33,46	155,45
Alemanya	4.894	4.925	9.819	5,41	38,87	99,37
França	4.479	5.268	9.747	5,37	44,23	85,02
Perú	3.127	5.110	8.237	4,54	48,77	61,19
Gàmbia	4.380	2.575	6.955	3,83	52,60	170,10
Itàlia	4.011	2.439	6.450	3,55	56,15	164,45
Regne Unit	2.889	2.986	5.875	3,24	59,39	96,75
Rep. Dominicana	1.466	4.241	5.707	3,14	62,53	34,57
Argentina	2.364	2.430	4.794	2,64	65,17	97,28
Xina	2.264	2.132	4.396	2,42	67,59	106,19
Colòmbia	1.312	2.352	3.664	2,02	69,61	55,78
Portugal	1.875	1.717	3.592	1,98	71,59	109,20
Països Baixos	1.678	1.674	3.352	1,85	73,43	100,24
Filipines	1.287	1.834	3.121	1,72	75,15	70,17
Cuba	913	1.588	2.501	1,38	76,53	57,49
Ecuador	1.023	1.398	2.421	1,33	77,86	73,18
Bèlgica	1.120	1.228	2.348	1,29	79,16	91,21
Xile	1.108	1.235	2.343	1,29	80,45	89,72
(...)						
Total	96.452	85.138	181.590	100,00		113,29

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Taula 4. Població estrangera segons nacionalitats. Catalunya. 2003.

	Total	% Estrangers
Marroc	128.686	23,70
Ecuador	64.861	11,94
Colòmbia	35.521	6,54
Argentina	25.527	4,70
Perú	18.422	3,39
França	16.870	3,11
Itàlia	16.548	3,05
Romania	15.508	2,86
Xina	15.159	2,79
Alemanya	14.336	2,64
(...)		
Total	543.008	100,00

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

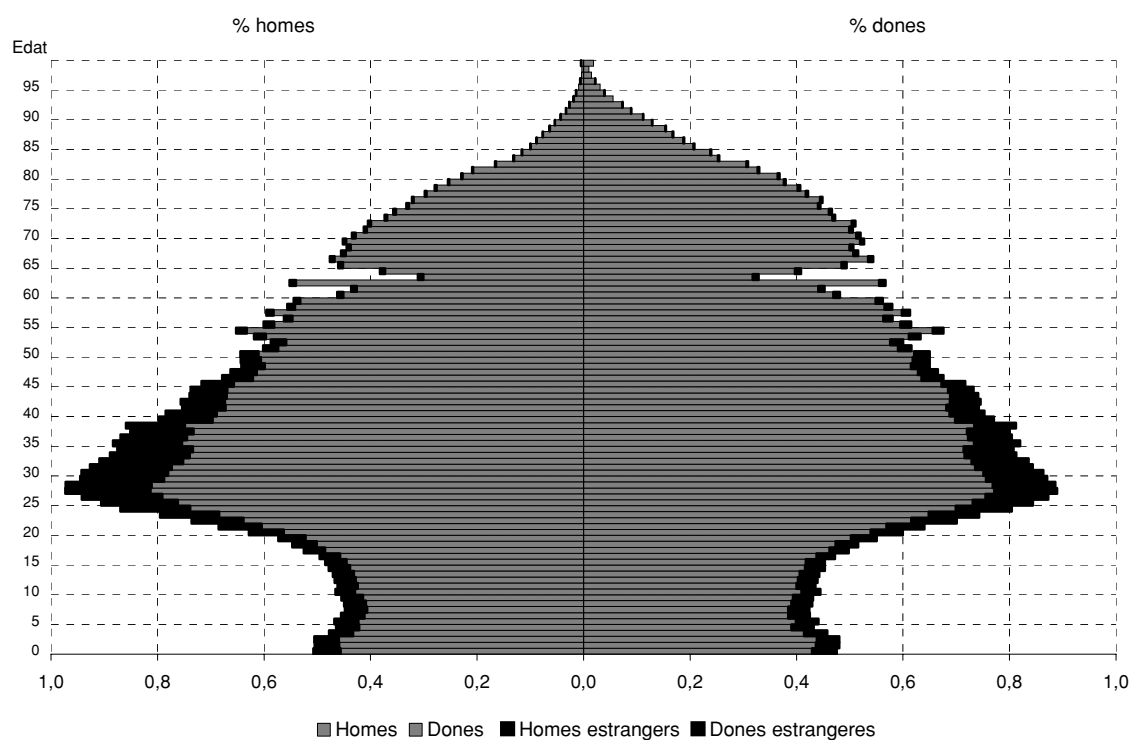
Taula 5. Creixement de la població estrangera segons nacionalitats. Catalunya. 2000-2003.

	% Increment 2000-2003	Població 2003
Moldàvia	3.614,81	1.003
Ecuador	2.579,10	64.861
Romania	2.578,41	15.508
Ucraïna	1.686,54	6.503
Georgia	1.658,06	1.090
Bolívia	1.397,77	6.725
Bulgària	1.371,12	4.075
Colòmbia	869,46	35.521
Armènia	707,87	1.438
Ghana	541,81	1.489
(...)		
Total	199,03	543.008

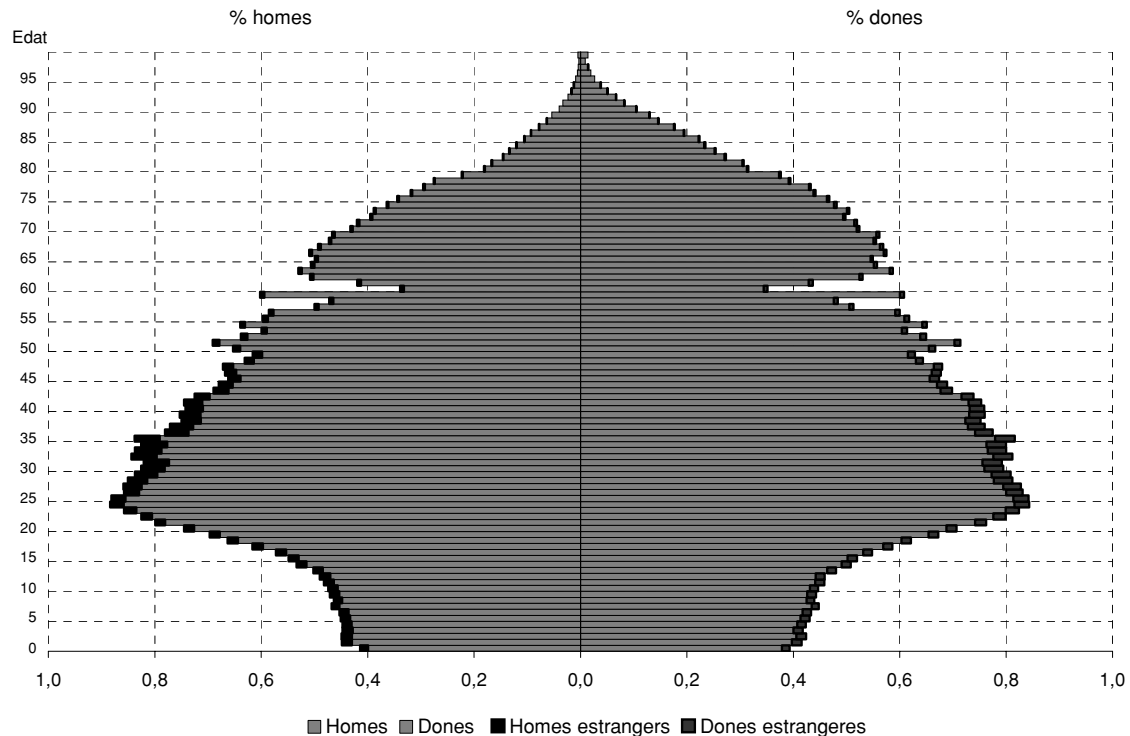
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

2. L'impacte demogràfic de la immigració

Gràfic 2. Estructura de la població. Catalunya. 2003.

Gràfic 3. Estructura de la població. Catalunya. 2000.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Taula 6. Estructura per sexe i edat de la població estrangera. Catalunya. 2003.

	Homes	Dones	Total	%			% dels efectius per edat		
				Homes	Dones	Total	homes	dones	total
De 0 a 4 anys	15.655	14.658	30.313	2,88	2,70	5,58	9,49	9,40	9,44
De 5 a 9 anys	14.368	13.466	27.834	2,65	2,48	5,13	9,41	9,34	9,38
De 10 a 14 anys	13.113	12.272	25.385	2,41	2,26	4,67	8,34	8,26	8,30
De 15 a 19 anys	14.576	13.321	27.897	2,68	2,45	5,14	8,28	7,98	8,13
De 20 a 24 anys	32.721	27.972	60.693	6,03	5,15	11,18	13,13	11,96	12,57
De 25 a 29 anys	52.025	39.114	91.139	9,58	7,20	16,78	16,37	13,37	14,93
De 30 a 34 anys	51.366	34.840	86.206	9,46	6,42	15,88	16,86	12,48	14,77
De 35 a 39 anys	39.238	26.911	66.149	7,23	4,96	12,18	13,73	10,02	11,93
De 40 a 44 anys	26.793	19.230	46.023	4,93	3,54	8,48	10,59	7,72	9,17
De 45 a 49 anys	16.745	12.826	29.571	3,08	2,36	5,45	7,46	5,70	6,58
De 50 a 54 anys	9.147	8.192	17.339	1,68	1,51	3,19	4,39	3,85	4,12
De 55 a 59 anys	5.179	5.511	10.690	0,95	1,01	1,97	2,70	2,79	2,74
De 60 a 64 anys	3.720	4.051	7.771	0,69	0,75	1,43	2,59	2,70	2,64
De 65 a 69 anys	2.805	3.068	5.873	0,52	0,57	1,08	1,83	1,77	1,80
De 70 a 74 anys	1.996	2.319	4.315	0,37	0,43	0,79	1,50	1,40	1,44
De 75 a 79 anys	1.238	1.578	2.816	0,23	0,29	0,52	1,24	1,12	1,17
De 80 a 84 anys	656	1.013	1.669	0,12	0,19	0,31	1,15	1,01	1,06
De 85 anys i més	427	898	1.325	0,08	0,17	0,24	1,16	1,02	1,06
Total	301.768	241.240	543.008	55,57	44,43	100,00	9,12	7,11	8,10

Taula 7. Estructura per sexe i edat de la població estrangera. Catalunya. 2000.

	Homes	Dones	Total	%			% dels efectius per edat		
				Homes	Dones	Total	homes	dones	total
De 0 a 4 anys	5.619	5.318	10.937	3,09	2,93	6,02	4,07	4,09	4,08
De 5 a 9 anys	5.169	4.889	10.058	2,85	2,69	5,54	3,58	3,56	3,57
De 10 a 14 anys	5.869	5.220	11.089	3,23	2,87	6,11	3,78	3,54	3,66
De 15 a 19 anys	6.045	5.496	11.541	3,33	3,03	6,36	3,12	2,98	3,05
De 20 a 24 anys	6.636	7.222	13.858	3,65	3,98	7,63	2,58	2,93	2,75
De 25 a 29 anys	10.473	10.294	20.767	5,77	5,67	11,44	3,90	3,99	3,94
De 30 a 34 anys	14.923	11.256	26.179	8,22	6,20	14,42	5,74	4,50	5,13
De 35 a 39 anys	13.160	9.967	23.127	7,25	5,49	12,74	5,40	4,12	4,76
De 40 a 44 anys	9.341	7.133	16.474	5,14	3,93	9,07	4,17	3,13	3,64
De 45 a 49 anys	6.195	4.811	11.006	3,41	2,65	6,06	3,05	2,33	2,68
De 50 a 54 anys	3.608	3.321	6.929	1,99	1,83	3,82	1,79	1,61	1,70
De 55 a 59 anys	2.641	2.531	5.172	1,45	1,39	2,85	1,53	1,43	1,48
De 60 a 64 anys	2.160	2.056	4.216	1,19	1,13	2,32	1,50	1,33	1,41
De 65 a 69 anys	1.649	1.664	3.313	0,91	0,92	1,82	1,08	0,95	1,01
De 70 a 74 anys	1.321	1.423	2.744	0,73	0,78	1,51	1,05	0,90	0,97
De 75 a 79 anys	892	1.114	2.006	0,49	0,61	1,10	0,98	0,84	0,90
De 80 a 84 anys	395	722	1.117	0,22	0,40	0,62	0,84	0,83	0,84
De 85 anys i més	356	701	1.057	0,20	0,39	0,58	1,04	0,86	0,91
Total	96.452	85.138	181.590	53,12	46,88	100,00	3,15	2,66	2,90

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

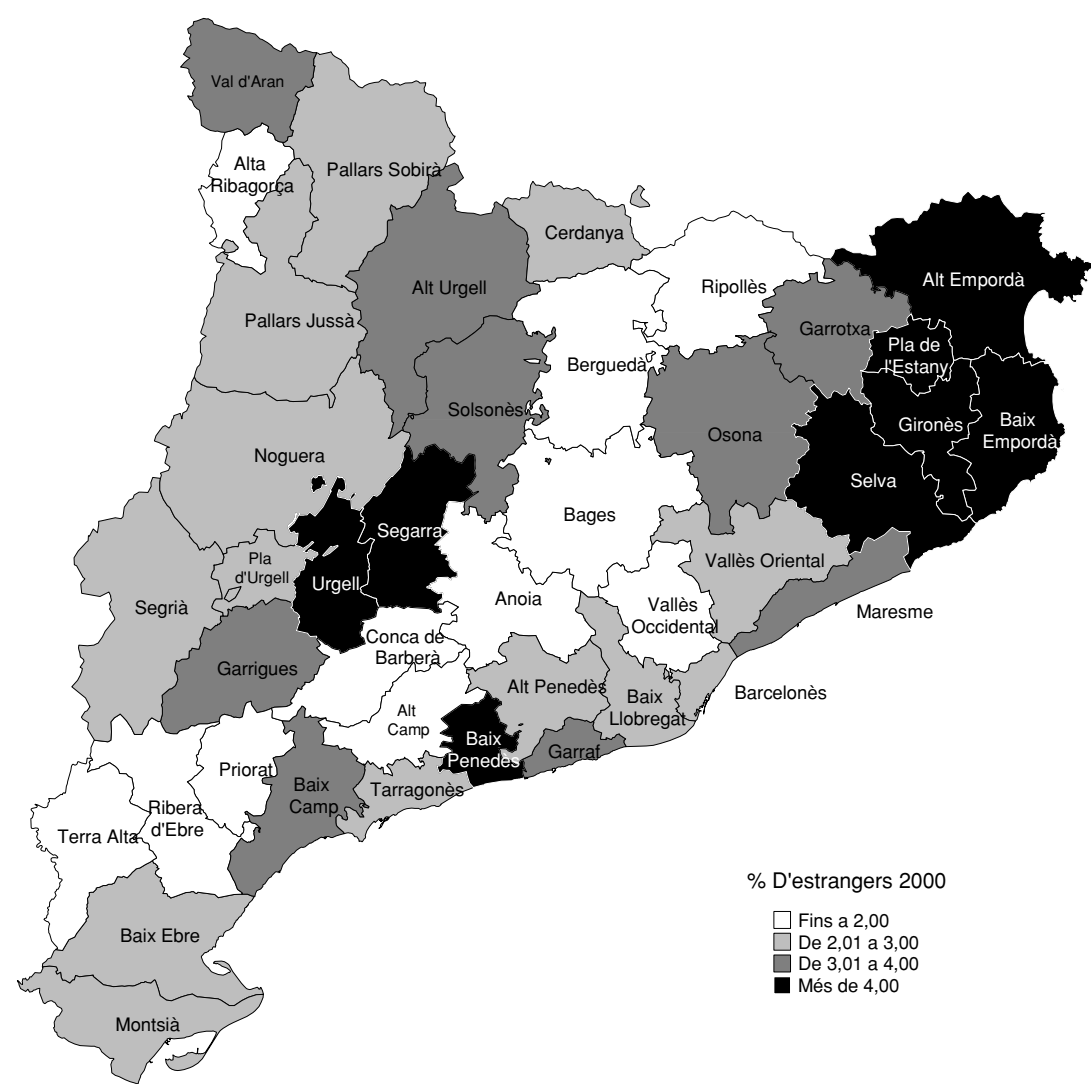
3. La dimensió geogràfica del fenomen

Població estrangera per comarques. 2003. Catalunya.

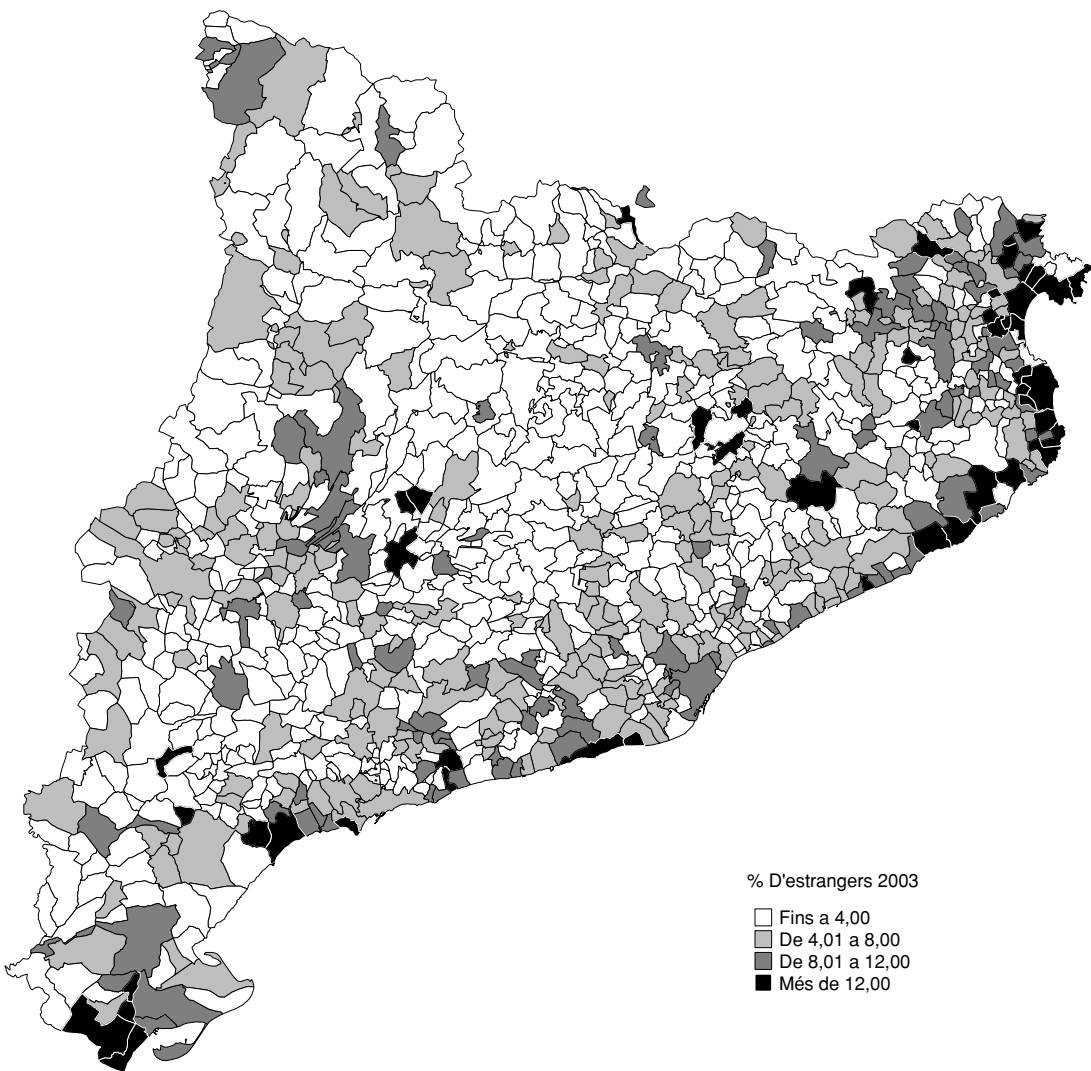
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Població estrangera per comarques. 2000. Catalunya.

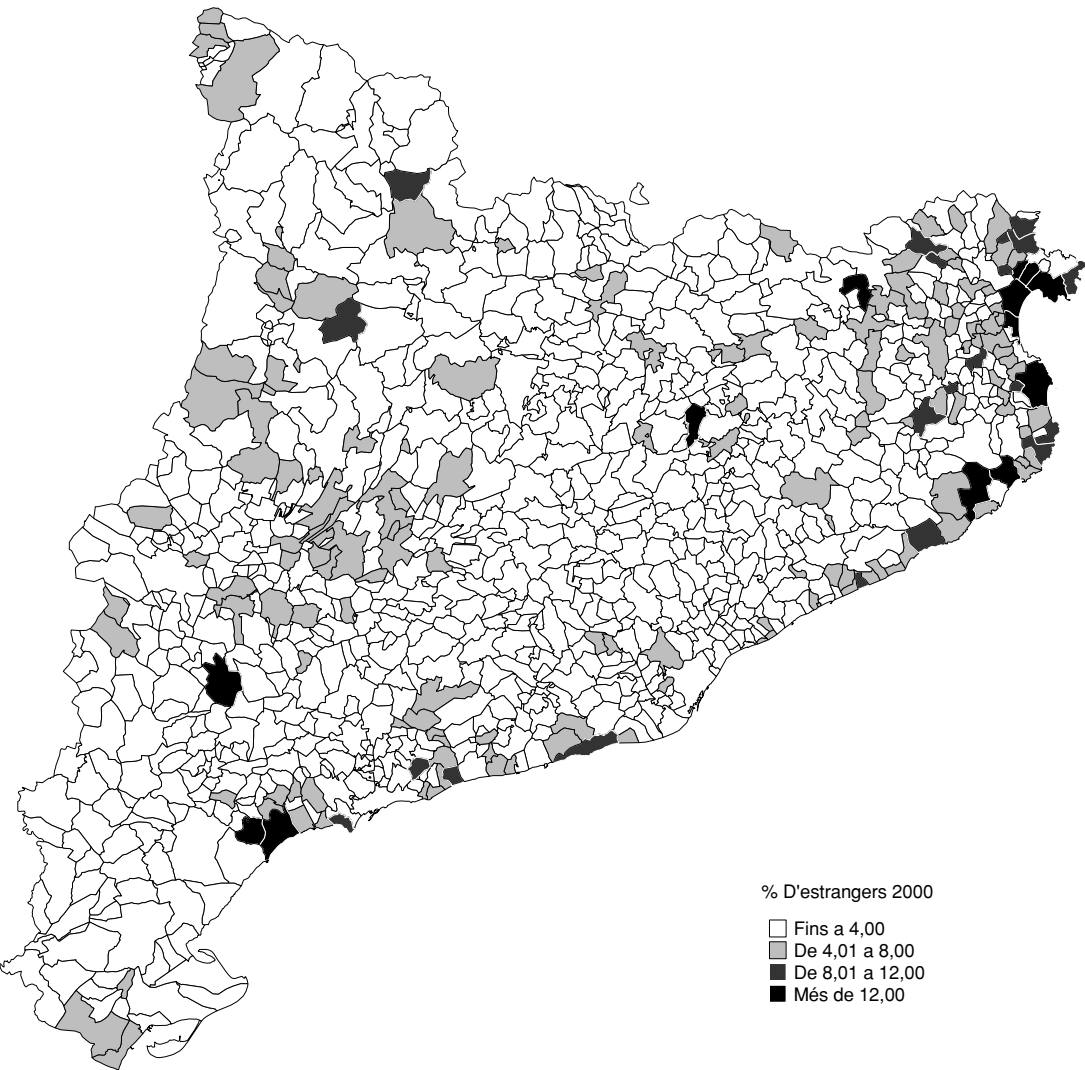
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Distribució percentual de la població estrangera per municipis. 2003. Catalunya.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Distribució percentual de la població estrangera per municipis. 2000. Catalunya.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Taula 8. Població estrangera. Comarques i àmbits territorials. 2003.

	Població espanyola	Població estrangera	Total	% d'estrangers	Coefficient de localització
Alt Camp	35.658	2.086	37.744	5,53	0,68
Alt Empordà	94.061	16.682	110.743	15,06	1,86
Alt Penedès	80.369	5.937	86.306	6,88	0,85
Alt Urgell	18.796	1.310	20.106	6,52	0,80
Alta Ribagorça	3.494	193	3.687	5,23	0,65
Anoia	94.088	4.493	98.581	4,56	0,56
Bages	153.855	7.706	161.561	4,77	0,59
Baix Camp	143.689	12.623	156.312	8,08	1,00
Baix Ebre	64.550	5.823	70.373	8,27	1,02
Baix Empordà	97.760	14.793	112.553	13,14	1,62
Baix Llobregat	684.325	45.786	730.111	6,27	0,77
Baix Penedès	62.797	6.286	69.083	9,10	1,12
Barcelonès	1.975.183	217.267	2.192.450	9,91	1,22
Berguedà	37.095	1.860	38.955	4,77	0,59
Cerdanya	14.247	1.293	15.540	8,32	1,03
Conca de Barberà	18.430	971	19.401	5,00	0,62
Garraf	107.111	10.325	117.436	8,79	1,09
Garrigues	18.350	965	19.315	5,00	0,62
Garrotxa	45.991	3.634	49.625	7,32	0,90
Gironès	135.062	14.235	149.297	9,53	1,18
Maresme	348.399	29.209	377.608	7,74	0,96
Montsià	54.358	6.370	60.728	10,49	1,30
Noguera	33.760	1.945	35.705	5,45	0,67
Osona	124.002	11.869	135.871	8,74	1,08
Pallars Jussà	11.917	646	12.563	5,14	0,63
Pallars Sobirà	6.078	318	6.396	4,97	0,61
Pla d'Urgell	28.763	2.171	30.934	7,02	0,87
Pla de l'Estany	24.081	2.639	26.720	9,88	1,22
Priorat	8.951	384	9.335	4,11	0,51
Ribera d'Ebre	21.177	1.287	22.464	5,73	0,71
Ripollès	25.178	960	26.138	3,67	0,45
Segarra	17.354	2.356	19.710	11,95	1,48
Segrià	163.140	9.952	173.092	5,75	0,71
Selva	116.383	15.347	131.730	11,65	1,44
Solsonès	11.295	752	12.047	6,24	0,77
Tarragonès	181.809	14.578	196.387	7,42	0,92
Terra Alta	11.838	484	12.322	3,93	0,48
Urgell	29.717	2.781	32.498	8,56	1,06
Val d'Aran	7.740	633	8.373	7,56	0,93
Vallès Occidental	731.257	42.543	773.800	5,50	0,68
Vallès Oriental	319.030	21.516	340.546	6,32	0,78
Catalunya	6.161.138	543.008	6.704.146	8,10	1,00
Àmbit Metropolità	4.245.674	372.583	4.618.257	8,07	1,00
Comarques Gironines	538.516	68.290	606.806	11,25	1,39
Camp de Tarragona	451.334	36.928	488.262	7,56	0,93
Terres de l'Ebre	151.923	13.964	165.887	8,42	1,04
Àmbit de Ponent	291.084	20.170	311.254	6,48	0,80
Comarques Centrals	420.335	26.680	447.015	5,97	0,74
Alt Pirineu i Aran	62.272	4.393	66.665	6,59	0,81

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Taula 9. Població estrangera. Municipis de més de 10.000 habitants. 2003. (1/2)

	Població espanyola	Poblaci estrangera	Total	% d'estrangers	Coefficient de localització
Amposta	16.307	1.452	17.759	8,18	1,01
Arenys de Mar	12.368	1.063	13.431	7,91	0,98
Argentonà	10.018	284	10.302	2,76	0,34
Badalona	201.046	13.394	214.440	6,25	0,77
Badia del Vallès	14.437	116	14.553	0,80	0,10
Balaguer	12.990	1.078	14.068	7,66	0,95
Banyoles	13.948	2.296	16.244	14,13	1,75
Barberà del Vallès	26.533	620	27.153	2,28	0,28
Barcelona	1.415.515	167.223	1.582.738	10,57	1,30
Berga	14.204	1.233	15.437	7,99	0,99
Blanes	30.514	3.963	34.477	11,49	1,42
Calafell	14.061	1.822	15.883	11,47	1,42
Caldes de Montbui	13.022	781	13.803	5,66	0,70
Calella	12.713	2.687	15.400	17,45	2,15
Cambrils	20.780	2.775	23.555	11,78	1,45
Canet de Mar	10.849	873	11.722	7,45	0,92
Canovelles	12.292	1.409	13.701	10,28	1,27
Cardedeu	13.064	806	13.870	5,81	0,72
Castellar del Vallès	18.410	524	18.934	2,77	0,34
Castelldefels	44.586	7.819	52.405	14,92	1,84
Cerdanyola del Vallès	52.772	2.959	55.731	5,31	0,66
Corbera de Llobregat	10.164	739	10.903	6,78	0,84
Cornellà de Llobregat	76.292	6.525	82.817	7,88	0,97
Deltebre	10.226	471	10.697	4,40	0,54
Esparreguera	18.511	892	19.403	4,60	0,57
Esplugues de Llobregat	43.365	3.082	46.447	6,64	0,82
Figueres	32.039	4.299	36.338	11,83	1,46
Franqueses del Vallès, les	13.172	949	14.121	6,72	0,83
Garriga, la	11.867	767	12.634	6,07	0,75
Gavà	40.003	2.301	42.304	5,44	0,67
Girona	73.834	7.386	81.220	9,09	1,12
Granollers	50.816	5.097	55.913	9,12	1,13
Hospitalet de Llobregat, l'	220.591	25.824	246.415	10,48	1,29
Igualada	32.564	1.827	34.391	5,31	0,66
Llagosta, la	11.749	881	12.630	6,98	0,86
Lleida	110.379	7.656	118.035	6,49	0,80
Lliçà d'Amunt	11.258	177	11.435	1,55	0,19
Lloret de Mar	19.211	6.246	25.457	24,54	3,03
Malgrat de Mar	14.303	1.311	15.614	8,40	1,04
Manlleu	15.995	2.554	18.549	13,77	1,70
Manresa	62.432	4.837	67.269	7,19	0,89
Martorell	21.931	2.618	24.549	10,66	1,32
Masnou, el	19.915	1.086	21.001	5,17	0,64
Mataró	101.988	9.891	111.879	8,84	1,09
Molins de Rei	21.305	653	21.958	2,97	0,37
Mollerussa	9.538	1.087	10.625	10,23	1,26
Mollet del Vallès	46.351	3.650	50.001	7,30	0,90
Montcada i Reixac	28.870	1.484	30.354	4,89	0,60
Montornès del Vallès	12.414	1.070	13.484	7,94	0,98
Olesa de Montserrat	18.621	1.179	19.800	5,95	0,74
Olot	26.733	2.813	29.546	9,52	1,18
Palafrugell	16.718	2.917	19.635	14,86	1,83
Palamós	14.450	1.518	15.968	9,51	1,17
Palau-solità i Plegamans	11.580	339	11.919	2,84	0,35
Parets del Vallès	14.953	799	15.752	5,07	0,63
Piera	10.422	447	10.869	4,11	0,51
Pineda de Mar	20.344	2.499	22.843	10,94	1,35
Prat de Llobregat, el	60.234	3.078	63.312	4,86	0,60
Premià de Mar	24.764	2.562	27.326	9,38	1,16
Reus	88.041	6.366	94.407	6,74	0,83

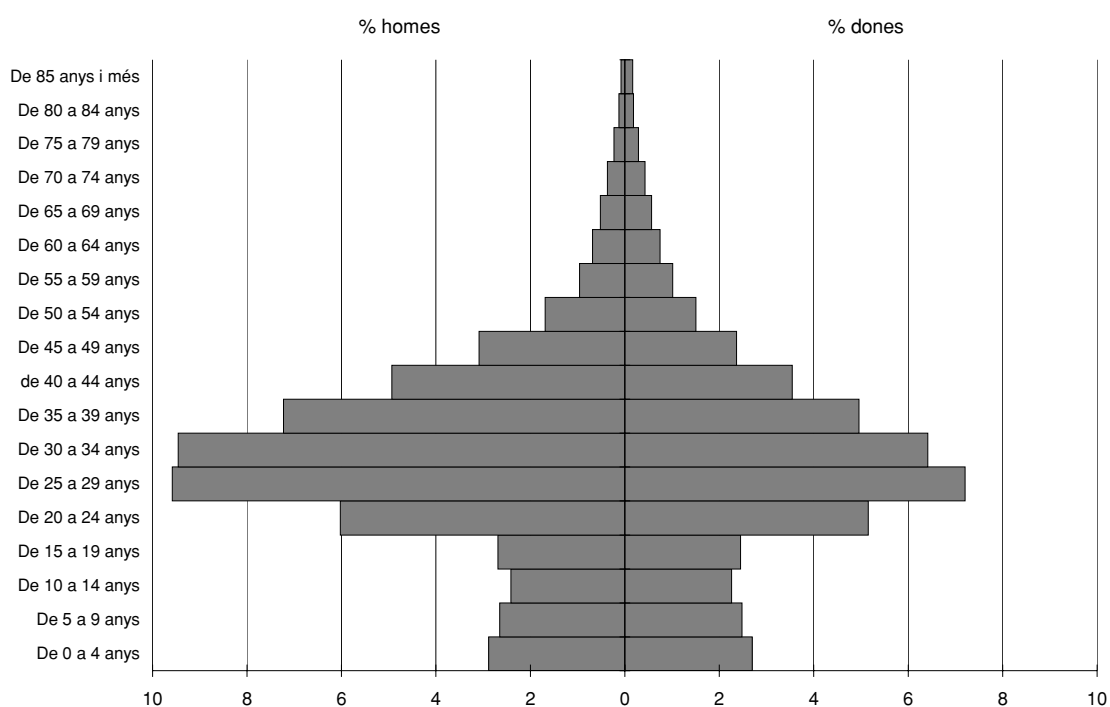
Taula 9. Població estrangera. Municipis de més de 10.000 habitants. 2003. (2/2)

	Població espanyola	Població estrangera	Total	% d'estrangers	Coefficient de localització
Ripoll	10.292	462	10.754	4,30	0,53
Ripollet	30.895	1.534	32.429	4,73	0,58
Roses	11.216	3.503	14.719	23,80	2,94
Rubí	60.062	4.786	64.848	7,38	0,91
Sabadell	182.258	8.799	191.057	4,61	0,57
Salou	13.117	3.835	16.952	22,62	2,79
Salt	20.127	4.386	24.513	17,89	2,21
Sant Adrià de Besòs	31.660	1.185	32.845	3,61	0,45
Sant Andreu de la Barca	21.670	1.637	23.307	7,02	0,87
Sant Boi de Llobregat	76.969	3.769	80.738	4,67	0,58
Sant Carles de la Ràpita	11.117	978	12.095	8,09	1,00
Sant Celoni	13.014	745	13.759	5,41	0,67
Sant Cugat del Vallès	56.573	6.559	63.132	10,39	1,28
Sant Feliu de Guíxols	17.764	1.692	19.456	8,70	1,07
Sant Feliu de Llobregat	39.610	1.933	41.543	4,65	0,57
Sant Joan Despí	28.771	1.211	29.982	4,04	0,50
Sant Just Desvern	13.510	1.299	14.809	8,77	1,08
Sant Pere de Ribes	22.622	2.119	24.741	8,56	1,06
Sant Quirze del Vallès	14.324	396	14.720	2,69	0,33
Sant Sadurní d'Anoia	10.185	523	10.708	4,88	0,60
Sant Vicenç dels Horts	24.882	1.126	26.008	4,33	0,53
Santa Coloma de Gramenet	106.371	9.641	116.012	8,31	1,03
Santa Perpètua de Mogoda	19.921	731	20.652	3,54	0,44
Seu d'Urgell, la	10.819	907	11.726	7,73	0,95
Sitges	18.963	3.662	22.625	16,19	2,00
Tarragona	114.854	6.222	121.076	5,14	0,63
Tàrrrega	12.120	1.496	13.616	10,99	1,36
Terrassa	172.252	12.577	184.829	6,80	0,84
Tordera	10.409	441	10.850	4,06	0,50
Torelló	11.743	800	12.543	6,38	0,79
Torredembarra	10.747	1.366	12.113	11,28	1,39
Tortosa	28.500	2.664	31.164	8,55	1,06
Vallirana	10.541	569	11.110	5,12	0,63
Valls	20.492	1.157	21.649	5,34	0,66
Vendrell, el	24.420	2.400	26.820	8,95	1,10
Vic	30.059	5.295	35.354	14,98	1,85
Viladecans	56.575	2.768	59.343	4,66	0,58
Vilafranca del Penedès	30.397	2.984	33.381	8,94	1,10
Vilanova del Camí	10.369	424	10.793	3,93	0,49
Vilanova i la Geltrú	53.566	3.734	57.300	6,52	0,80
Vila-seca	13.363	1.014	14.377	7,05	0,87
Vilassar de Mar	17.132	1.189	18.321	6,49	0,80
Total	6.161.138	543.008	6.704.146	8,10	1,00

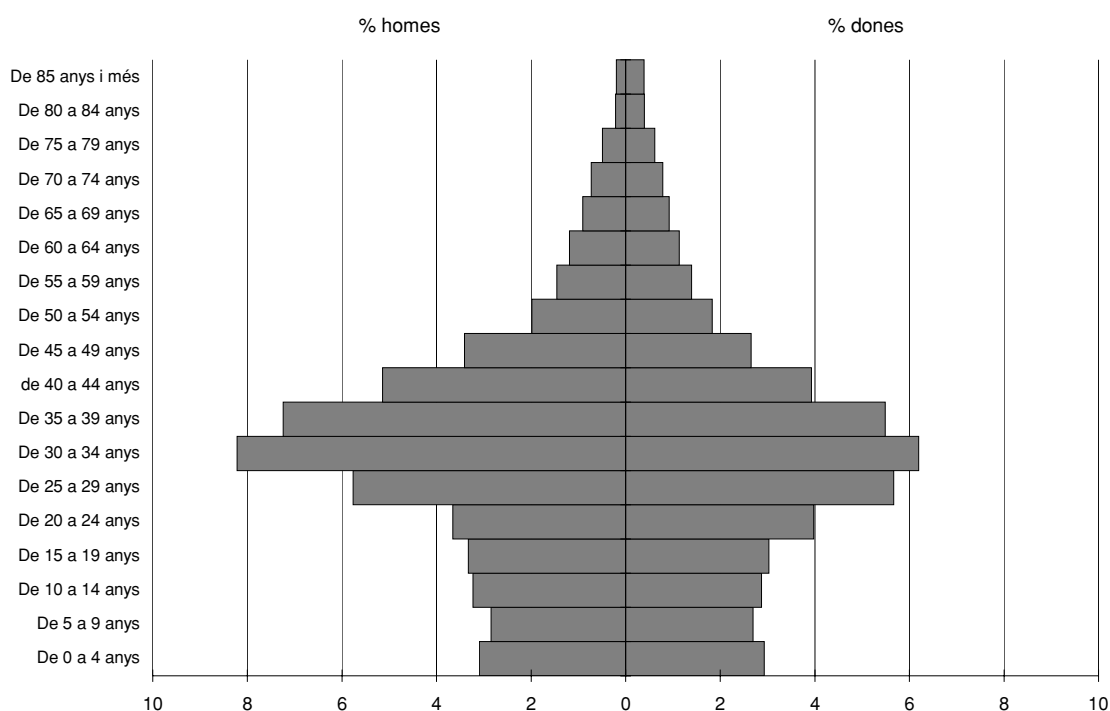
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

4. Perfil sociodemogràfic

Gràfic 4. Estructura de la població estrangera. Catalunya. 2003.

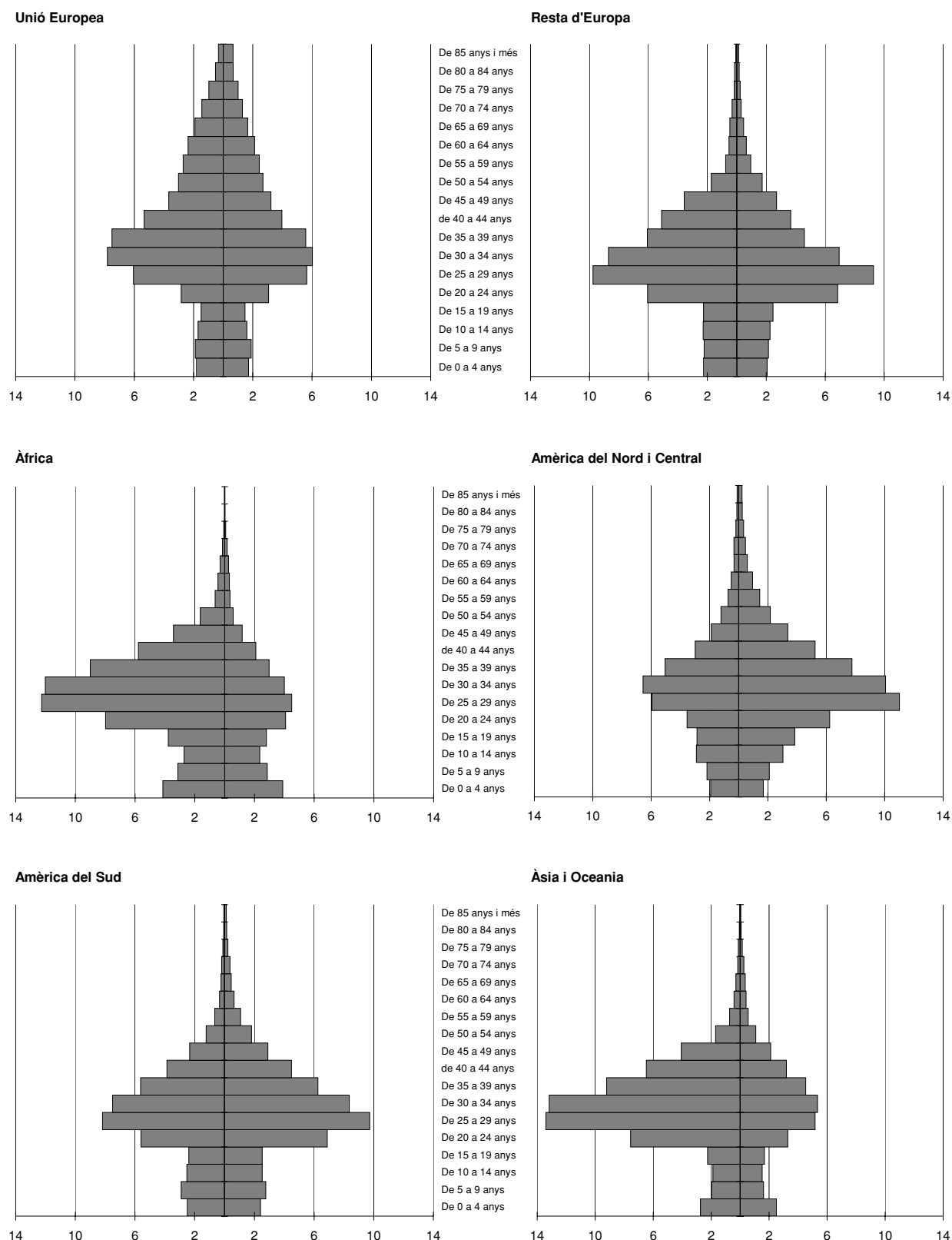

Gràfic 5. Estructura de la població estrangera. Catalunya. 2000.

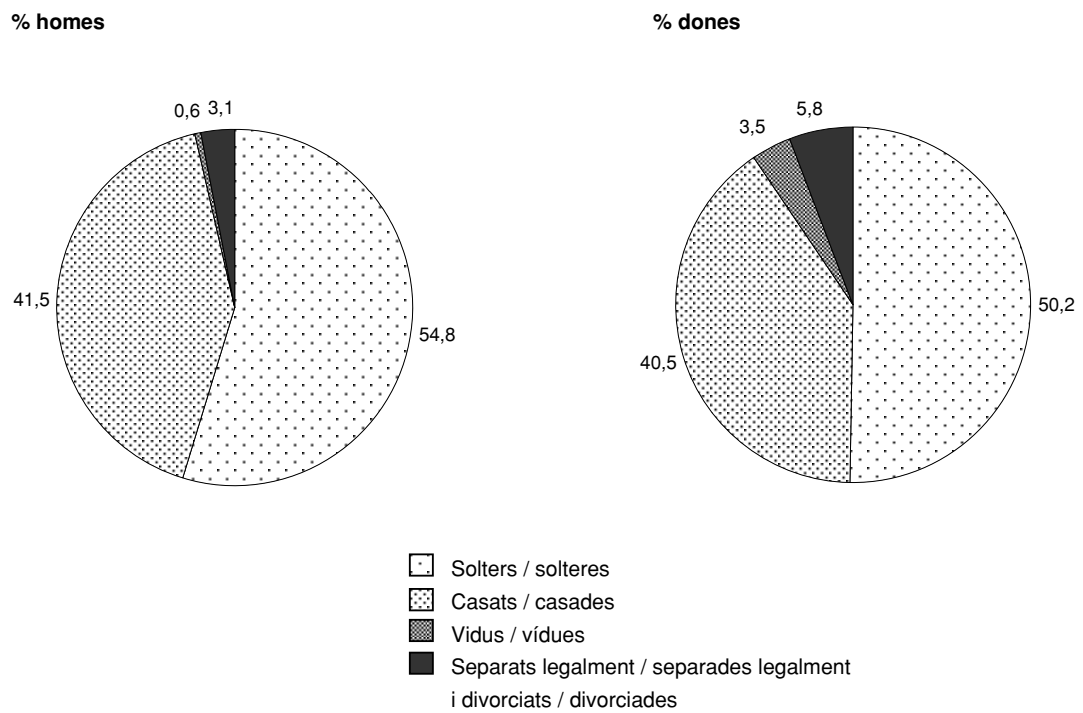
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continu.

Gràfic 6. Estructura de la població segons la seva procedència. Catalunya. 2003.

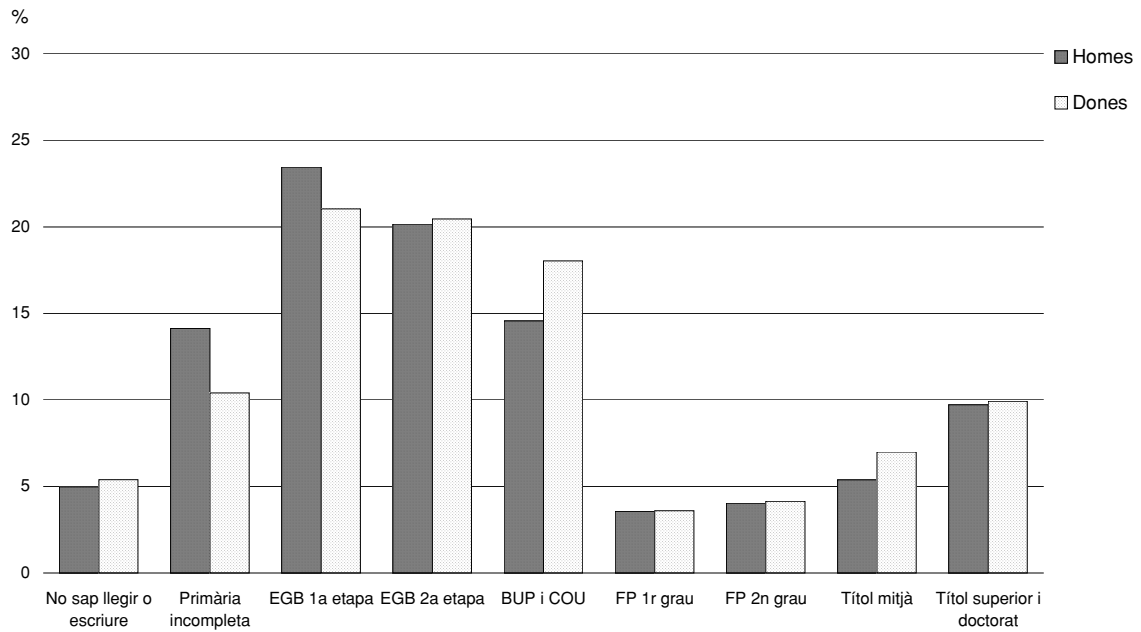
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padró continuu.

Gràfic 7. Població estrangera segons el sexe i l'estat civil. Catalunya. 2001.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Gràfic 8. Distribució percentual de la població estrangera segons el sexe i el nivell d'instrucció. Catalunya. 2001.

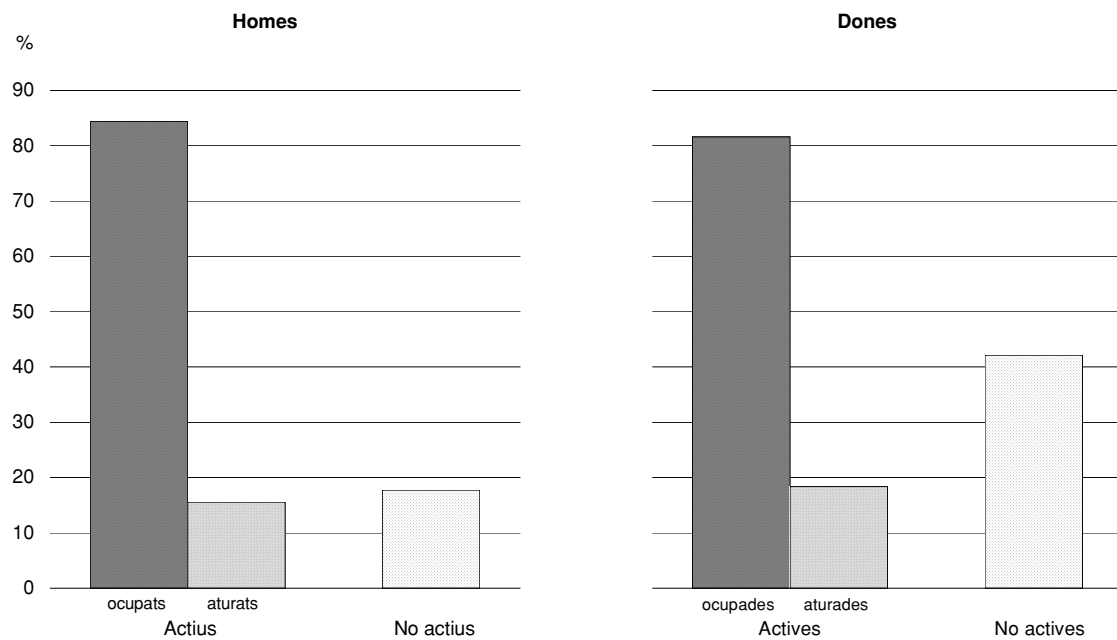
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Taula 10. Població estrangera segons el sexe i el nivell d'instrucció. Catalunya. 2001.

	Homes	Dones	Total	Població estrangera		Població total	
				homes	dones	homes	dones
No sap llegir o escriure	7.264	6.735	13.999	4,98	5,40	1,45	3,06
Primària incompleta	20.620	12.965	33.585	14,14	10,40	10,24	12,64
EGB 1a etapa	34.211	26.242	60.453	23,46	21,05	25,79	26,63
EGB 2a etapa	29.414	25.509	54.923	20,17	20,46	26,77	24,42
BUP i COU	21.247	22.484	43.731	14,57	18,03	11,44	10,59
FP 1r grau	5.193	4.485	9.678	3,56	3,60	5,85	4,98
FP 2n grau	5.878	5.164	11.042	4,03	4,14	5,97	4,57
Títol mitjà	7.855	8.719	16.574	5,39	6,99	5,46	6,80
Títol superior i doctorat	14.169	12.382	26.551	9,71	9,93	7,02	6,32
Total	145.851	124.685	270.536	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Gràfic 9. Distribució percentual de la població estrangera segons el sexe i la relació amb l'activitat. Catalunya. 2001.

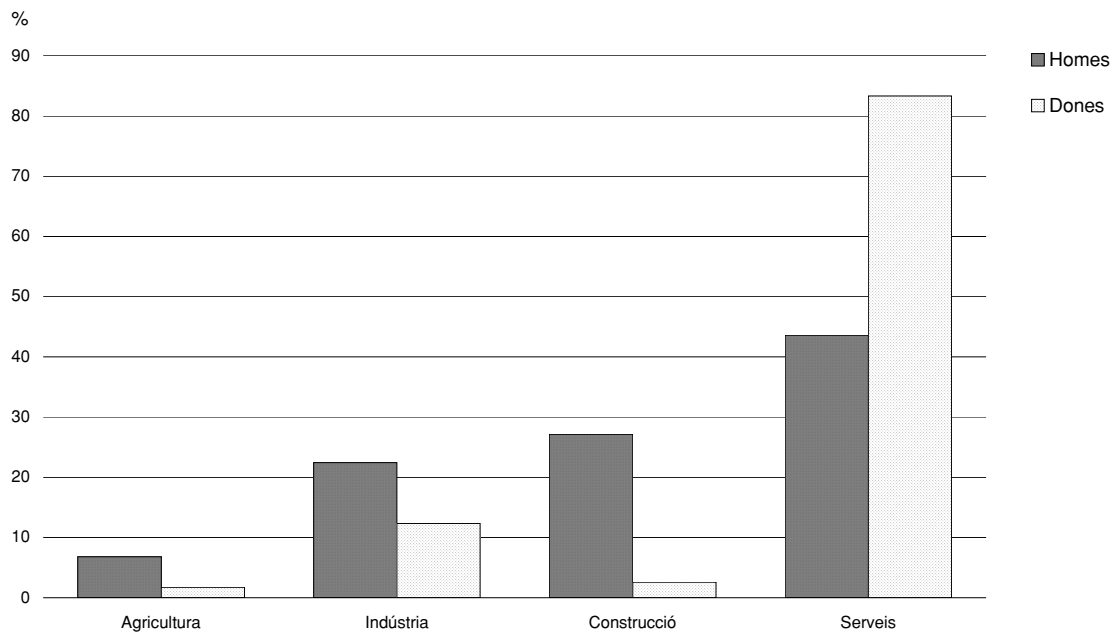
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Taula 11. Població estrangera segons la relació amb l'activitat. Catalunya. 2001.

	Homes	Dones	Total	Població estrangera		Població total	
				homes	dones	homes	dones
Actius/ves	111.720	66.722	178.442	82,25	57,87	68,97	48,33
Ocupats/des	94.299	54.452	148.751	84,41	81,61	91,99	86,91
Desocupats/des	17.421	12.270	29.691	15,59	18,39	8,01	13,09
No actius/ves	24.102	48.584	72.686	17,75	42,13	31,03	51,67
Total	135.822	115.306	251.128	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Gràfic 10. Població estrangera ocupada per sexe i grans sectors d'activitat. Catalunya. 2001.

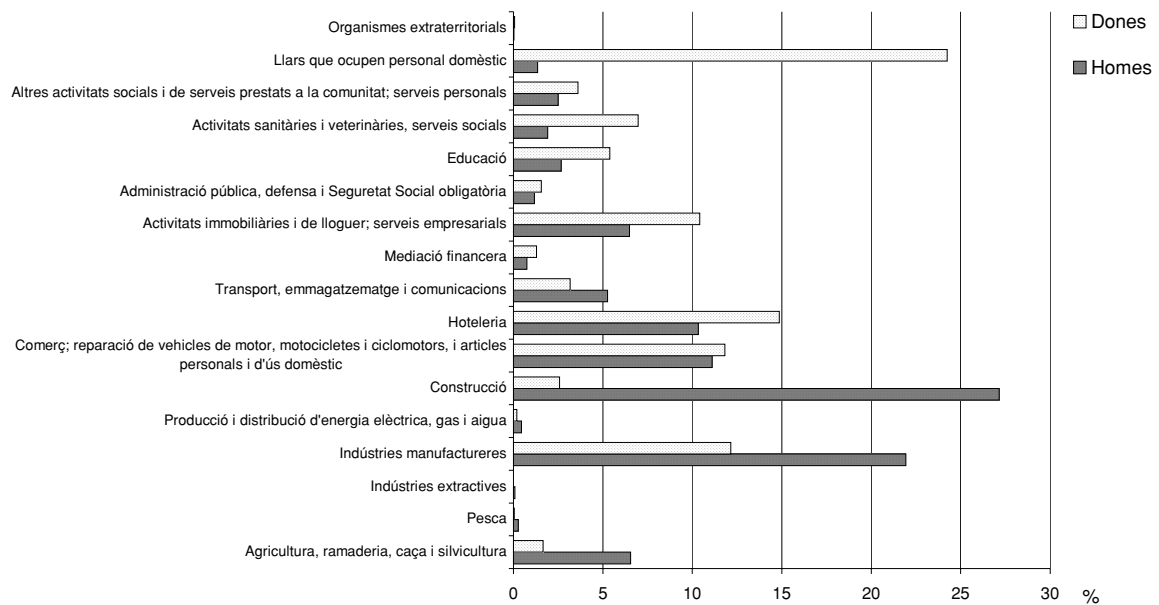
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Taula 12. Població estrangera ocupada per sexe i grans sectors d'activitat. Catalunya. 2001.

	Homes	Dones	Total	Població estrangera		Població total	
				homes	dones	homes	dones
Agricultura	6.429	932	7.361	6,82	1,71	3,36	1,17
Indústria	21.175	6.731	27.906	22,46	12,36	29,41	19,13
Construcció	25.598	1.403	27.001	27,15	2,58	15,98	2,31
Serveis	41.097	45.386	86.483	43,58	83,35	51,25	77,39
Total	94.299	54.452	148.751	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Gràfic 11. Distribució percentual de la població estrangera segons el sexe i l'ocupació. Catalunya. 2001.

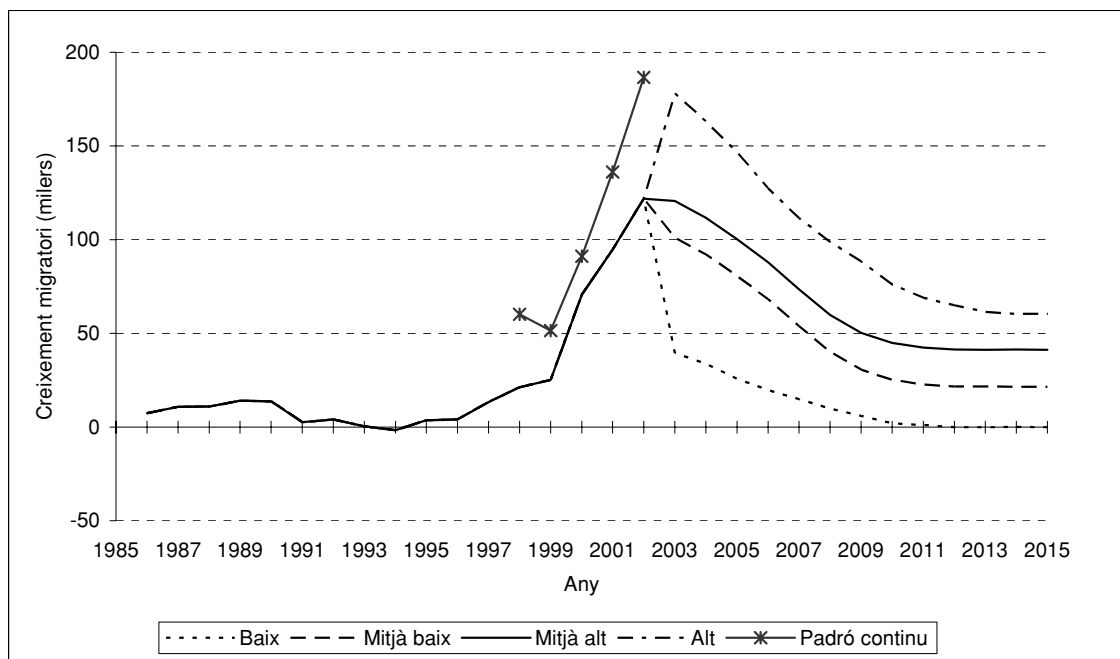
Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens de població 2001.

Taula 13. Població estrangera segons el sexe i l'ocupació. Catalunya. 2001.

	Homes	Dones	Total	%	
				homes	dones
Agricultura, ramaderia, caça i silvicultura	6.174	904	7.078	6,55	1,66
Pesca	255	28	283	0,27	0,05
Indústries extractives	75	4	79	0,08	0,01
Indústries manufactureres	20.682	6.619	27.301	21,93	12,16
Producció i distribució d'energia elèctrica, gas i aigua	418	108	526	0,44	0,20
Construcció	25.598	1.403	27.001	27,15	2,58
Comerç; reparació de vehicles de motor, motocicletes i ciclomotors, i articles personals i d'ús domèstic	10.478	6.433	16.911	11,11	11,81
Hoteleria	9.741	8.088	17.829	10,33	14,85
Transport, emmagatzematge i comunicacions	4.963	1.724	6.687	5,26	3,17
Mediació financera	707	705	1.412	0,75	1,29
Activitats immobiliàries i de lloguer; serveis empresarials	6.114	5.667	11.781	6,48	10,41
Administració pública, defensa i Seguretat Social obligatòria	1.112	849	1.961	1,18	1,56
Educació	2.519	2.934	5.453	2,67	5,39
Activitats sanitàries i veterinàries, serveis socials	1.800	3.793	5.593	1,91	6,97
Altres activitats socials i de serveis prestats a la comunitat; serveis personals	2.354	1.965	4.319	2,50	3,61
Llars que ocupen personal domèstic	1.278	13.194	14.472	1,36	24,23
Organismes extraterritorials	31	34	65	0,03	0,06
Total	94.299	54.452	148.751	100,00	100,00

5. Previsions de futur

Gràfic 12. Evolució del creixement migratori segons diferents escenaris. Catalunya. 1986-2015.

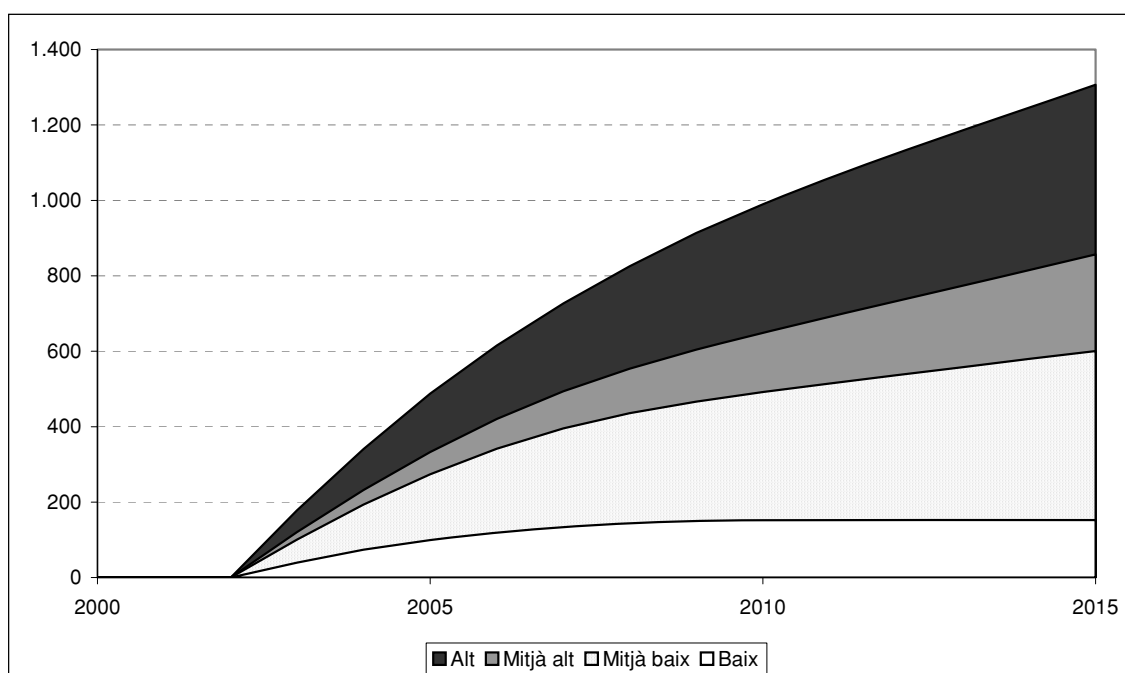

Taula 14. Evolució del creixement migratori segons diferents escenaris. Catalunya. 2001-2030.

Any	Milers				Taxa per mil			
	baix	mitjà baix	mitjà alt	alt	baix	mitjà baix	mitjà alt	alt
2001	94,7	94,7	94,7	94,7	15,0	15,0	15,0	15,0
2002	121,9	121,9	121,9	121,9	18,9	18,9	18,9	18,9
2003	39,6	101,1	120,7	178,1	6,0	15,3	18,3	26,9
2004	33,8	92,1	111,7	163,1	5,1	13,7	16,6	23,9
2005	25,8	80,6	100,2	146,7	3,9	11,8	14,6	21,0
2006	19,8	68,2	87,9	127,5	3,0	9,9	12,6	17,8
2007	14,9	53,9	73,5	111,6	2,2	7,7	10,3	15,3
2008	10,0	40,1	59,8	98,7	1,5	5,7	8,3	13,3
2009	6,0	30,6	50,3	88,4	0,9	4,3	6,9	11,7
2010	2,0	25,2	44,9	76,0	0,3	3,5	6,1	9,9
2011	1,1	22,7	42,4	69,0	0,2	3,2	5,7	8,9
2012	-0,1	21,7	41,4	65,0	0,0	3,0	5,5	8,2
2013	0,0	21,7	41,3	61,5	0,0	3,0	5,5	7,7
2014	0,0	21,6	41,3	60,4	0,0	3,0	5,4	7,5
2015	-0,1	21,6	41,3	60,4	0,0	2,9	5,4	7,4
2020	0,0	21,6	41,3	60,4	0,0	2,9	5,2	7,1
2025	-0,1	21,5	41,2	60,4	0,0	2,9	5,0	6,8
2030	-0,1	21,5	41,2	60,4	0,0	2,8	4,9	6,6

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Projeccions de població de Catalunya. 2015-2030.

Gràfic 13. Creixement migratori projectat acumulat segons diferents escenaris. Catalunya. 2003-2015.

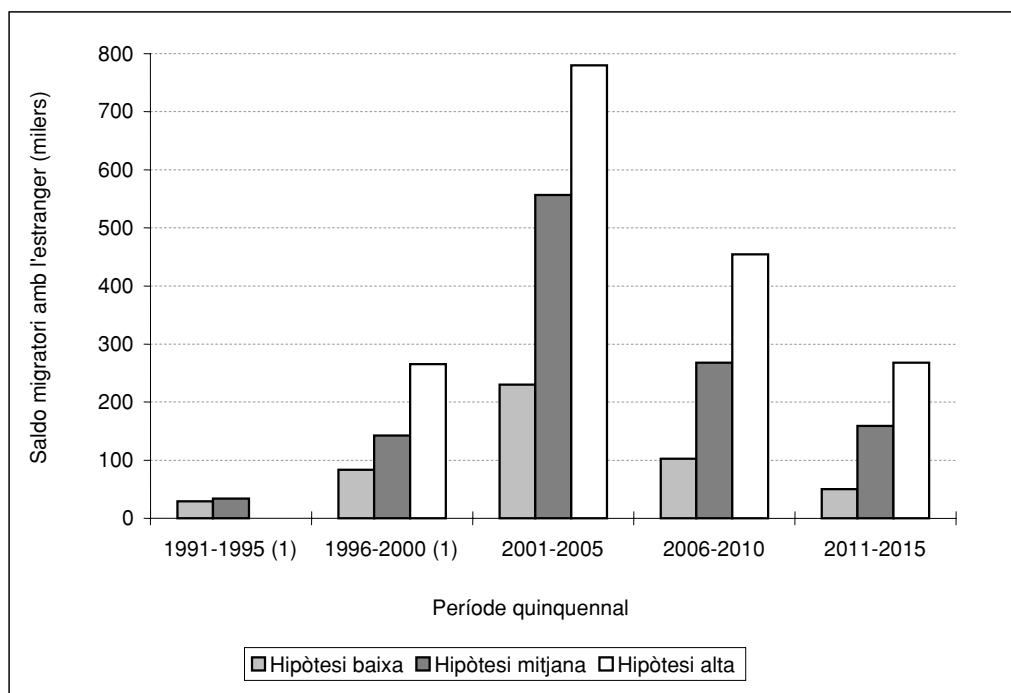
Taula 15. Creixement migratori projectat acumulat segons diferents escenaris. Catalunya. 2003-2030.

Any	Milers				% de la migració sobre el creixement total acumulat*			
	Baix	Mitjà baix	Mitjà alt	Alt	Baix	Mitjà baix	Mitjà alt	Alt
2003	40	101	121	178	73,3	88,3	86,9	91,7
2004	73	193	232	341	70,6	86,4	84,9	89,9
2005	99	274	333	488	67,5	84,4	82,9	88,1
2006	119	342	420	615	64,6	82,4	81,0	86,4
2007	134	396	494	727	61,9	80,3	79,0	85,0
2008	144	436	554	826	59,3	78,4	77,2	83,7
2009	150	467	604	914	57,0	76,6	75,6	82,6
2010	152	492	649	990	54,8	75,3	74,3	81,6
2011	153	514	691	1.059	53,1	74,2	73,2	80,7
2012	153	536	733	1.124	51,8	73,6	72,5	80,1
2013	153	558	774	1.186	51,1	73,4	72,0	79,7
2014	153	579	815	1.246	51,0	73,5	71,7	79,4
2015	153	601	857	1.306	51,3	73,8	71,7	79,3
2020	151	707	1.061	1.606	59,4	78,1	73,0	80,0
2025	150	814	1.267	1.908	82,8	83,4	74,9	81,1
2030	150	922	1.473	2.210	144,4	87,6	75,8	81,2

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Projeccions de població de Catalunya. 2015-2030.

* En el percentatge de la migració sobre el creixement total acumulat, un valor superior a 100 equival a dir que el creixement migratori és superior al creixement total

Gràfic 14. Hipòtesis d'evolució del saldo migratori amb l'estranger. Catalunya. 1991-2015.

(1) Hipòtesi baixa: estadístiques de variacions residencials
 Hipòtesi mitjana: estimacions de població
 Hipòtesi alta: saldo deduït del padró continu

Taula 16. Hipòtesis d'evolució del saldo migratori amb l'estranger. Catalunya. 2001-2030.

		<i>Milers</i>		
Any		Hipòtesi baixa	Hipòtesi mitjana	Hipòtesi alta
2001	(1)	46,3	93,2	134,7
2002	(1)	55,0	120,4	185,1
2003		49,6	111,2	168,8
2004		43,7	102,1	153,8
2005		35,7	90,7	137,3
2006		29,8	78,3	118,0
2007		24,8	63,9	102,1
2008		19,8	50,0	89,2
2009		15,8	40,6	78,8
2010		11,9	35,1	66,4
2011		10,9	32,6	59,4
2012		9,9	31,6	55,4
2013		9,9	31,6	51,8
2014		9,9	31,6	50,8
2015		9,9	31,5	50,8
2020		9,9	31,5	50,8
2025		9,9	31,5	50,8
2030		9,9	31,5	50,8

(1) Hipòtesi baixa: estadístiques de variacions residencials
 Hipòtesi mitjana: estimacions de població
 Hipòtesi alta: saldo deduït del padró continu

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Projeccions de població de Catalunya. 2015-2030.

